הטכניון, מכון טכנולוגי לישראל
הפקולטה להנדסת חשמל
מעבדה ל-VLSI

ניסוי בווריפיקציה של מעגלי VLSI מבוסס UVM

מהדורה חדשה - הערות נא לשלוח ל-goel@ee
כל הערה תתקבל בברכה!
עדכון אחרון - 31/07/2023 12:08

https://vlsi.eelabs.technion.ac.il/

מסמך זה כתוב בלשון זכר ע"מ להקל על הכתיבה אך מתייחס לנשים ולגברים כאחד. עמכם הסליחה .

תוכן עניינים

הטכניון - מכון טכנולוגי לישראל
הפקולטה להנדסת חשמל
מעבדות ההוראה

הנחיות בטיחות לסטודנטים במעבדות לאלקטרוניקה

כללי:

תמצית הנחיות בטיחות מובאת לידיעת הסטודנטים כאמצעי למניעת תאונות בעת ביצוע ניסויים ופעילות במעבדות לאלקטרוניקה של הפקולטה להנדסת חשמל.

מטרתן להפנות תשומת לב לסיכונים הכרוכים בפעילויות המעבדה, כדי למנוע סבל לאדם ונזק לציוד.

אנא קיראו הנחיות אלו בעיון ופעלו בהתאם להן.

מסגרת הבטיחות במעבדה:

- אין לקיים ניסויים במעבדה ללא קבלת ציון עובר בקורס הבטיחות.
- לפני התחלת הניסויים יש להתייצב בפני מדריך הניסוי לקבלת הנחיות בטיחות ותדריך ראשוני.
- אין לקיים ניסויים במעבדה ללא השגחת מדריך.
- מדריך הניסוי אחראי להסדרים בתחום פעילותכם במעבדה; הטו אוזן קשבת להוראותיו ונהגו על פיהן.

עשו ואל תעשו:

- יש לידע את המדריך על מצב מסוכן וליקויים במעבדה או בסביבתה הקרובה.
- לא תיעשה במזיד ובלי סיבה סבירה פעולה העלולה לסכן את הנוכחים במעבדה.
- אסור להשתמש לרעה בכל אמצעי או התקן שסופק או הותקן במעבדה.
- היאבקות, קטטה והשתטות אסורים. מעשי קונדס מעוררים לפעמים צחוק אך הם עלולים לגרום לתאונה.
- אין להשתמש בתוך המעבדה בסמים או במשקאות אלכוהוליים, או להיות תחת השפעתם.
- אין לעשן במעבדה ואין להכניס דברי מאכל או משקה.
- יש לכבות מכשירי טלפון ניידים לפני הכניסה למעבדה.
- בסיום הפעולות יש להשאיר את השולחן נקי ומסודר.

בטיחות חשמל:

- מדריך הניסוי עבר הכשרה בבטיחות חשמל והינו בעל תעודת חשמלאי בדרגה הנדרשת. היעזרו בו ובגורמים מקצועיים אחרים במעבדה, בעת חירום.
- בשולחנות המעבדה מותקנים בתי תקע ("שקעים") אשר ציוד המעבדה מוזן מהם. אין להפעיל ציוד המוזן מבית תקע פגום.
- אין להשתמש בציוד המוזן דרך פתילים ("כבלים גמישים") אשר הבידוד שלהם פגום או אשר התקע שלהם אינו מחוזק כראוי.
- אסור לתקן או לפרק ציוד חשמלי כולל החלפת נתיכים המותקנים בתוך הציוד; יש להשאיר זאת לטפול הגורם המוסמך.
- אין לגעת בלוח החשמל המרכזי, אלא בעת חירום וזאת לצורך ניתוק המפסק הראשי.

בטיחות אש, החייאה ועזרה ראשונה:

- מדריך הניסוי עבר הכשרה בבטיחות אש, החייאה ועזרה ראשונה. העזרו בו ובגורמים מקצועיים אחרים במעבדה, בעת חירום.
- במעבדה ממוקם מטף כיבוי אש ותיק עזרה ראשונה, זהו את מקומו.
- אין להפעיל את המטפים ואין להשתמש בציוד העזרה הראשונה, אלא בעת חירום ובמידה והמדריך וגורמים מקצועיים אחרים במעבדה אינם יכולים לפעול.

יציאות חירום:

- במעבדה ישנה פתח יציאה אחת והיא משמשת כפתח היציאה גם בשעת חירום.
- בארוע חירום הדורש פינוי, כגון שריפה, יש להתפנות מיד מהמעבדה.

דיווח בעת אירוע חירום:

- יש לדווח **מידית** למדריך ולצוות המעבדה.
- המדריך או איש מצוות המעבדה ידווחו מיידית לקצין הביטחון בטלפון; 2740, 2222, נייד; 050-544575. **במידה ואין הם יכולים** לעשות כך, ידווח אחד הסטודנטים לקצין הביטחון.
- לפי הוראת קצין הביטחון, או כאשר אין יכולת לדווח לקצין הביטחון, יש לדווח, לפי הצורך; משטרה 7-100, מגן דוד אדום 7-101, מכבי אש 7-102 וגורמי בטיחות ו/או ביטחון אחרים. בנוסף לכך יש לדווח ליחידת סגן המנמ"פ לעניני בטיחות; 3033, 2146/7.
- בהמשך, יש לדווח לאחראי משק ותחזוקה; 4776 , 052-419917.
- לסיום, יש לדווח לאחראי האקדמי; 4661 , לעוזר למנהל; 4678, לאחראי ההנדסי; 4668,4671 ולאחראי האדמיניסטרטיבי; 3276.

עודכן: יוני 2001

פרק 1

כללי

חוברת זו מהווה תדריך והכנה לניסוי בוורפיקציה של מעגלי VLSI במעבדה ל- VLSI. הניסוי מתבצע על גבי תחנות LINUX לפי מטודולוגיית ה- UVM לבדיקת מעגלי VLSI.

מטרת הניסוי:

1. הבנת הקשים הכרוכים בבדיקה מקיפה של תכנונים גדולים.
2. הכרת מטודולוגיית ה- UVM המיועדת לווריפיקציה של מעגלי VLSI.
3. לימוד בסיסי של סביבת ה- UVM.
4. הכרת המרכיבים העקריים של סביבת הווריפיקציה.
5. תכנון, מימוש והרצה של סביבת וריפיקציה עבור מספר מעגלים.

מבנה הניסוי:

הניסוי מורכב מ- 2 פגישות. כל פגישה אורכה ארבע שעות. לפני כל ניסוי יש להכין דו"ח מכין ולהגישו למנחה עם תחילת הניסוי.

חלק א' :

1. סימולציה של מקודד Hamming בשיטה הרגילה.
2. סימולציות עם יצירה אוטומטית ורנדומלית של הכניסות.
3. הכרת מנגנון ה- resource_db או factory
4. פאזות ב- UVM וסדר ביצוע הפאזות
5. הוספת scoreboard ו- reference model לסביבה

חלק ב' :

1. העברת מידע בעזרת Transaction Level Modeling Ports.
2. כיסוי הבדיקות Coverage
3. הגדרת ספציפית את מעברים עבור כיסוי
4. יצירת כניסות עם אילוצים

דרישות הניסוי:

- עליך לקרוא חוברת זאת בעיון רב (אפילו יותר מפעם אחת).
- הגשת דו"ח הכנה לניסוי עפ"י שאלות פרק דו"ח ההכנה.
- בוחן הכנה לניסוי.
- ביצוע הניסוי על תחנת עבודה.
- הגשת דו"ח סיכום שבועיים לאחר ביצוע חלק ב' של הניסוי.

דרישות דו"ח סיכום:

הגשת:

- דו"ח מכין לשני חלקי הניסוי.
- הדפסות הסימולציות והתוצאות של הווריפיקציה שהתקבלו במהלך הניסוי.
- הערות בכתב יד לגבי התוצאות שהתקבלו.
- תשובות בכתב של כל השאלות שמופיעות במהלך הניסוי.

"הסטודנט מתבקש למלא את טופס המשוב האלקטרוני הנמצא בקישור "http://www2.ee.technion.ac.il/Labs/EELabs/", הטופס ממולא באופן אנונימי. אנו זקוקים לתגובותיכם על מנת לתקן ולשפר כמו גם לשבח" .

פרק 2 : סביבת העבודה

מבוא

תהליך תכנון טיפוסי של מעגל VLSI מורכב מהשלבים הבאים : הגדרת המערכת ותכנון הארכיטקטורה, מימוש המערכת בשפה עלית כגון VHDL או verilog, סימולציות, סינתזה ובנית ה- Layout. בשלב הסימולציות יש לוודא שהתכנון עובד נכון מבחינה לוגית. עבור תכנונים גדולים בעלי כניסות רבות שלב הסימולציה הוא ארוך מאד (בערך פי 3 משלב התכנון). יש צורך לבדוק את פעולת התכנון עם כל כניסה אפשרית על מנת לוודא שאין שגיאות. הכנת כל צירופי הכניסות החוקיות דרוש זמן ומאמץ רב. במקרים רבים המתכנן רוצה לדעת באיזו מידה הבדיקות שביצע בודקות את חלקי המעגל השונים. בעזרת כלים רגילים קשה לקבל אומדן למדד זה.

מטרת הניסוי היא הכרה והפעלה של סביבת הווריפיקציה של UVM שפותחה במיוחד על מנת להתגבר על כל קשיי הסימולציה שתוארו לעיל. במהלך ניסוי יעשה שימוש במימושים למיניהם כמעגלי הבדיקה. הדגש של הניסוי הוא ווריפיקציה ואין צורך בהבנה מלאה של המימוש אלא רק של הממשק שלו לסביבה. בכל פעם שיש צורך בהבנת פרט זה או אחר של המימוש יובאו הסברים מלאים.

מדוע אנחנו צריכים אימות פונקציונלי?

המטרה העיקרית של אימות פונקציונלי היא לזהות כשלים ובאגים שניתן לזהות ולתקן לפני שתכנון נשלח ליצור. בתכנונים גדולים, קשה מאד לעלות על כל הבאגים ולשם כך, פתחו כלי ווריפיקציה ומטודולוגיות ווריפיקציה מסודרות.

הקדמה - Universal Verification Methodology (UVM)

מתודולוגיית האימות האוניברסלית (UVM) היא מתודולוגיה סטנדרטית לאימות מעגלים משולבים. UVM נגזר בעיקר מ- OVM (מתודולוגיית אימות פתוחה) שבמידה רבה, מבוססת מבוססת על eRM (reuse methodology). ספריות UVM מביאות אוטומציה רבה לשפת SystemVerilog כגון רצפים ותכונות אוטומציה של נתונים (אריזה, העתקה, השוואה) וכו'.

UVM הוא כלי המאפשר ביצוע אוטומטי של חלקים ניכרים של תהליך אימות של מעגל VLSI, ואנליזה של מידת הכיסוי שהתקבל ע"י הבדיקות שבוצעו. מתודולוגיה זאת מאפשרת:

1. הגדרה פשוטה ומדויקת של דרישות התכנון וסביבת הווריפיקציה.
2. יצירה מהירה ויעילה של כל הבדיקות הדרושות.
3. יצירה מהירה ופשוטה של שגרות לבדיקה אוטומטית של תוצאות הסימולציה.
4. אנליזה יעילה של כיסוי הבדיקות.

UVM מספק למעשה שלושה כלים עיקריים:

א. Constraint Driven Test Generation - יצירה אוטומטית של בדיקות בהתאם לאילוצי המשתמש.
ב. Data and Temporal Checking - בדיקה אוטומטית של תוצאות הסימולציה מבחינת ערך המידע והופעתו בזמן הנכון.
ג. Functional Coverage Analysis - אנליזה של כיסוי הבדיקות ובעזרתה מניעת ביצוע סימולציות מיותרות.

עבור testbenches פשוטים, פלט מוצג בחלון waveform או הודעות נשלחות אל מסוף לבדיקה חזותית ע"י מהנדס אימות. לעתים, ה- TestBench עצמו בודק את התוצאות הצפויות מול התוצאות בפועל המתקבלות בסימולציה. למרות

שמימוש testbench בעל יכולת של בדיקה עצמית דורש מאמץ רב יותר, טכניקה זו יכולה להפחית באופן דרמטי את המאמץ הדרוש כדי לבדוק מחדש את תכנון לאחר שינויים ל- DUT.

איך להשיג תרחישים שמעולם לא חשבנו

העירור שנוצר במקרה "בדיקות מכוונת" (Directed Verification) עשוי להיות מוגבל במידע של אקראיות. בשיטת ה- Directed Verification, קשה לחשוב על כל תרחישים אפשריים וכל באג אפשרי, ולכן יש סיכוי לא זניח שבאגים רבים לא יתגלה. בשיטה זו לעתים קרובות באגים מתגלים רק לאחר הייצור. פתרון הבעיות אלה הוא בדיקות אקראיות.

בשיטה של בדיקות אקראיות תחת אילוצים - constrained random verification, מהנדס האימות מגדיר את קבוצת האילוצים והתרחישים הנדרשים לאימות התכנון.

מדידת הכיסוי של הבדיקות - Coverage

ישנם מספר קריטריונים לכיסוי כגון:

- כיסוי שורות קוד
- כיסוי תנאים - conditions
- כיסוי פונקציונלי
- כיסוי Fsm

כיסוי קוד – לא מספיק

קוד מכוסה היטב אינו בהכרח ללא באגים, אם כי זה בהחלט פחות סביר שיהיו. על פי ההגדרה, כיסוי הקוד מוגבל לקוד התכנון. הוא לא יודע שום דבר על מה התכנון אמור לעשות. גם אם תכונה מסוימת לא מיושמת נכון במימוש, כיסוי קוד יכול לדווח על כיסוי 100%.

כיסוי פונקציונלי עונה על שאלות כגון :

- האם נבדקו כל אורכי המידע בין 64 ל 1518?
- האם DUT נבדק עם crc טוב ושגוי ?
- האם התוצאה מגיעה 4 מחזורים של שעון לאחר הפעולת הקריאה?
- האם ה- fifos מלאים לגמרי?

סיכום יתרונות הכיסוי הפונקציונלי:

- כיסוי פונקציונלי עוזר לקבוע כמה מתוך המפרט היה מכוסה.
- כיסוי פונקציונלי מחזק את testbenches.
- מספק משוב על התכונות שלא נבדקו.
- מספק את המידע על בדיקות מיותרות אשר צורכות משאבים יקרים.

הגדרת סביבת האימות

לפני הבנת UVM, עלינו להבין את סביבת האימות. המטרה היא לבדוק את ה- DUT (Device Under Test) ועל מנת לבצע זאת יש צורך בעירור ברכיב. עירור הרכיב נעשה בעזרת בלוק שיוצר רצפים (sequence ו-sequencer) שמועברים באמצעות בלוק אחר , ה- driver ל- DUT. דרוש עוד בלוק שמקשיב לתקשורת בין ה- driver ל- DUT ומנתח את הפלט של DUT. בלוק זה הוא ה- monitor.

מוניטורים דוגמים את הכניסות ואת היציאות של ה- DUT. הם מנסים לחזות את התוצאה הצפויה ולשלוח את החיזוי ופלט ה- DUT לבלוק נוסף, ה- scoreboard, לשם השוואה והערכה. כל הבלוקים האלה מהווים מערכת טיפוסית המשמשת לאימות. מטודולוגית ה- UVM משתמשת בדיוק במבנה מסוג זה. ניתן לראות תיאור סכמטי של סביבה באיור

מס' 1. ה- env היא מחלקה פשוטה מאוד המכילה את ה- agent ואת ה- scoreboard ומחבר ביניהם. בסוף, אנחנו יוצרים מחלקה נוספת – test ולו שתי מטרות:

- יצירת בלוק env
- חיבור בין ה- sequence ל- sequencer

הסיבה שה חיבור בין ה- sequence ל- sequencer נעשה במחלקת ה- test ולא במחלקה אחרת היא שנוכל בקלות לשנות את סוג הנתונים שמועבר DUT ללא צורך לבצע שינויים ב- agent או ברצף.

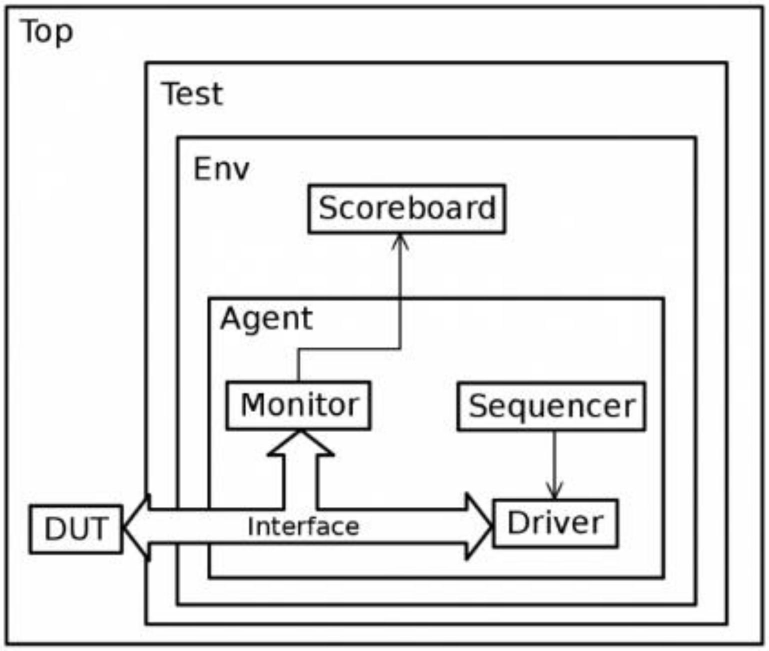

איור מס' 1 : תיאור סביבת בדיקה טיפוסית

בדרך כלל, sequencers, drivers ו- monitors מהווים את הבלוקים של agent. ה- Agent וה- scoreboard מרכיבים את ה- environment. כל הבלוקים האלה נשלטים על ידי בלוק גדול יותר כלומר ב- test block. בלוק זה שולט על כל בלוקים ותתי בלוקים של testbench.

כדי להמחיש את היתרון של תכונה זו, נבחן מצב שבו בודקים DUT המשתמש ב- SPI לתקשורת. אם, נרצה לבדוק DUT דומה אבל עם I2C במקום SPI, כל מה שצריך לעשות הוא להוסיף driver ו- monitor עבור I2C במקום אלה של ה- SPI הקיים. יתר הבלוקים יישארו ללא שינוי.

כעת נכיר מספר מושגים של עולם ה- UVM :

- מחלקות ופאזות UVM
- מבנה טיפוסית של מחלקה ב- UVM
- פקודות מאקרו ב-UVM
- תיאור מנגנון ה- Factory
- פורטים מסוג TLM
- תיאור מבנה טיפוסי של סביבת אימות

מחלקות ופאזות UVM

ב- UVM (בדומה ל- Object Oriented Programming), כל הבלוקים המוזכרים מיוצגים מחלקות (classes) הנגזרים ממחלקות UVM קיימות והבך יורשים את התכונות שלהן. עץ המחלקות של מחלקות UVM החשובים ביותר מופיע באיור מס' 2.

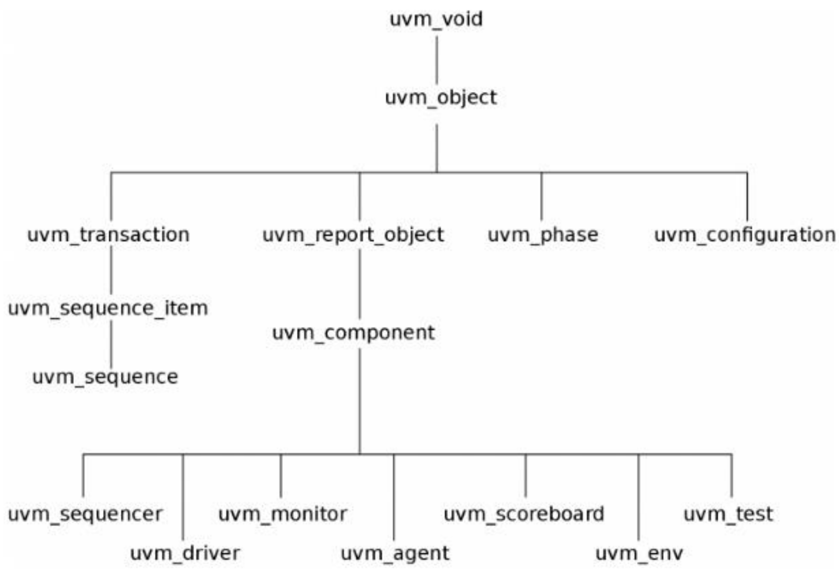

איור מס' 2 : עץ המחלקות של מחלקות UVM

הנתונים שמעוברים אל DUT מאוחסנים במחלקה שנגזרת מ- uvm_sequence_item או uvm_sequence. ה- sequencer ייגזר מ- uvm_sequencer, ה- driver מ- uvm_driver, וכן הלאה. לכל אחד ממחלקות האלה כבר יש כמה מתודות שימושיות מוכנות, כך שהמתכנן יכול רק להתמקד בחלק החשוב, כלומר בחלק הפונקציונלי של המחלקה שתאמת את הרכיב.

פאזות UVM

לכל המחלקות יש פאזות של סימולציה. הפאזות הן שלבי ביצוע מסודרים שממומשים כמתודות. כאשר אנו יוצרים מחלקה חדשה, הסימולציה של testbench תבצע את הפאזות השונות כדי לבנות, להגדיר ולחבר את היררכיה מרכיבי ה- testbench. הפאזות החשובות ביותר מפיעות באיור מס' 3.

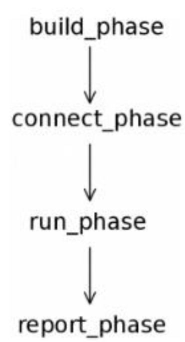

איור 3 : הפאזות החשובות ביותר

להלן הסבר קצר על כל פאזה:

- פאזת הבנייה, build phase, משמש לבניית המרכיבים שלו בהיררכיה. לדוגמא, בשלב הבנייה של מחלקת ה- agent יבנו ה- sequencer, ה- driver וה- monitor.
- פאזת ה- connect phase תשמש לחיבור תתי הבלוקים השונים של המחלקה. בדוגמא זאת, פאזת ה- connect של ה- agent יחבר את ה-driver ל- sequencer ויחבר את ה- monitor ליציאה חיצונית.
- פאזת ה- run phase הוא השלב העיקרי של הביצוע, זה המקום שבו נמצא בפועל קוד הסימולציה שיבוצע.
- בסוף, פאזת ה- report היא הפאזה שבה מוצגות תוצאות הסימולציה.

ישנן פאזות רבות נוספות ואף אחת מהן אינה חובה. אם אין צורך לפאזה מסוימת, ניתן פשוט להשמיט אותה ו- UVM יתעלם ממנה.

מבנה טיפוסית של מחלקה ב- UVM

מחלקה טיפוסית ב- UVM תראה דומה לזה המתואר בקוד מס' 1.

```
class generic_component extends uvm_component;
   `uvm_component_utils(generic_component)

   function new(string name, uvm_component parent);
      super.new(name, parent);
   endfunction: new

   function void build_phase(uvm_phase phase);
      super.build_phase(phase);

      //Code for constructors goes here
   end_function: build_phase

   function void connect_phase(uvm_phase phase);
      super.connect_phase(phase);

      //Code for connecting components goes here
   endfunction: connect_phase

   task run_phase(uvm_phase phase);
      //Code for simulation goes here
   endtask: run_phase

   function void report_phase(uvm_phase phase);
      //Code for showing simulation results goes here
   endfunction: report_phase
endclass: generic_component
```

קוד מס' 1 : מבנה טיפוסית של מחלקה ב- UVM

הערה : ה- constructor (new) של מחלקה קורא ל- constructor של מחלקת ההורה (super.new(name, parent)) על מנת שיוכר כל תוכן ההורה.

פקודות מאקרו ב-UVM

היבט חשוב נוסף של UVM הם פקודות מאקרו. פקודות מאקרו מיישמות כמה מתודות שימושיות. הם אופציונליים, אך מאד מומלצות. הנפוצות ביותר הן:

`uvm_component_utils

מאקרו זה רושם את סוג המחלקה החדשה ב- UVM factory (ראה עמוד הבא).

`uvm_field_int

מאקרו זה רושם משתנה ב- UVM factory ומממש כמה פונקציות כגון copy(), compare(), print().
`uvm_info
זה מאקרו מאוד שימושי כדי להדפיס הודעות מסביבת ה- UVM.

תיאור מנגנון ה- UVM Factory

כדי ליצור מופע של אובייקט, ב SystemVerilog ניתן להשתמש ב- new(). UVM מציעה גם שיטה נוספת : ה- factory. ה- uvm_factory הינו מנגנון ליצירת אובייקטים UVM ורכיבים. השימוש של factory ב- UVM מאפשר שליטה על התנהגות של כל מרכיבי הסביבה ב- test למשל בכל רצף או אובייקט ללא כל שינוי בקוד. על מנת לאפשר זאות יש לרשום את כל הרכיבים ב- factory באמצעות uvm_component_utils או uvm_object_utils, וכדי לאפשר החלפת הרכיב. יצירה של רכיב חדש נעשה בעזרת :
:: :: type_id :: create ()
למשל:
hm_tx = hamming_transaction::type_id::create (.name("hm_tx"), .contxt(get_full_name()));
במקום new() בכל פעם יוצרים אובייקט.

לפיכך, אם testbench ממומש כראוי באמצעות ירושה מתאימה ומנגנוני רישום המפעל (factory) נכונים, ניתן יהיה לשנות את התנהגות ה- testbench ללא כל שנוי בקוד. Resource_db הוא מסד הנתונים הבסיסי של ה- factory. config_db היא שכבה על גבי Resource_db המספק פונקציונליות מורחבת. דוגמא :

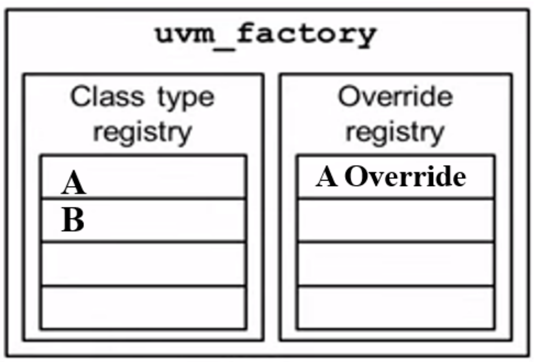

איור מס' 4 : מבנה ה- factory

דוגמא זאת נכתבה פשוט על מנת להדגים את השימוש ב- factory. בדוגמא זאת הקוד מגדיר מחלקות מסוג A, B וגם A_ovr ו- A_override שמהווים שני מימושים אלטרנטיביים אפשריים ל- A. לפי איור מס' 4, במקום מחלקה מסוג A נדרש/רוצים להשתמש במימוש מסוג A_override. ניתן לעשות זאת עבור הופעה בודדת של A או עבור כל הופעה שלו (פשוט ע"י שימוש בפקודה המתאימה). לעומת זאת עבור B אין שינוי והאובייקט יהיה מסוג B.

הדוגמא הבאה היא דוגמא מנוונת שבאה להדגים את התיאור הנ"ל של שימוש במנגנון ה- factory. בהמשך נרחיב את הדוגמאות כך שישקפו את הדרך המומלצת לממש סביבת אימות.

```
// set_inst_override_by_name
`include "uvm_macros.svh"
import uvm_pkg::*;

//-------------------uvm_object----------------------------
class A extends uvm_object;                    // Define classA
  `uvm_object_utils(A)
```

```
 function new (string name="A");
  super.new(name);
  `uvm_info(get_full_name, $sformatf("A new"), UVM_LOW);
 endfunction : new

 virtual function hello();
  `uvm_info(get_full_name, $sformatf("HELLO from Original class 'A'"), UVM_LOW);
 endfunction : hello
endclass : A

class A_ovr extends A;                         // Define classA_ovr
 `uvm_object_utils(A_ovr)

 function new (string name="A_ovr");
  super.new(name);
  `uvm_info(get_full_name, $sformatf("A_ovr new"), UVM_LOW);
 endfunction : new

 function hello();
  `uvm_info(get_full_name, $sformatf("HELLO from override class 'A_ovr'"), UVM_LOW);
 endfunction : hello
endclass : A_ovr

class A_override extends A_ovr;                // Define classA_override
 `uvm_object_utils(A_override)

 function new (string name="A_override");
  super.new(name);
  `uvm_info(get_full_name, $sformatf("A_override new"), UVM_LOW);
 endfunction : new

 function hello();
  `uvm_info(get_full_name, $sformatf("HELLO from override class 'A_override'"), UVM_LOW);
 endfunction : hello
endclass : A_override

//--------------------env class--------------------
class environment extends uvm_env;
 `uvm_component_utils(environment)
 A a1, a2;                                     //declare 2 objects a1 and a2 of type A

 function new(string name="environment", uvm_component parent);
  super.new(name, parent);
 endfunction : new

 function void build_phase(uvm_phase phase);
  super.build_phase(phase);
  a1 = A::type_id::create("a1", this);         //create object a1 of type A
  a2 = A::type_id::create("a2", this);         //create object a2 of type A
```

```
  a1.hello(); // This will print from overridden class A_ovr
  a2.hello(); // This will print from overridden class A_override
 endfunction : build_phase
endclass : environment

//------------------test class-------------------------
class test extends uvm_test;
 // goel uvm_factory factory;
 `uvm_component_utils(test)
 environment env;
 function new(string name = "test", uvm_component parent = null);
  super.new(name, parent);
 endfunction : new

 virtual function void build_phase(uvm_phase phase);
  super.build_phase(phase);
  env = environment::type_id::create("env", this);
  `uvm_info(get_full_name, $sformatf("TEST set_inst_override_by_name"), UVM_LOW);
```

// Perform the override here! Open the following document:

http://www.learnuvmverification.com/index.php/2015/08/19/how-uvm-factory-works/

Read the “Instance Overriding” section.

העזר במסמך הנ"ל על מנת לרשום משפט אשר מבצע override על- A ל- A_ovr עבור inst בשם a2.
שים לב שעבור המקרה שלנו, הרמה העליונה נקראת uvm_test_top.

```
 endfunction : build_phase
endclass : test

module top();
import uvm_pkg::run_test;
 initial begin
  run_test("test");
 end
```

קוד מס' 2 : דוגמא לשימוש ב- factory

תיאור הקוד :
מוגדרת 3 מחלקות : A_ovr ,A ו- A_override כל אחת עם משפט הדפסה יחודי. ב- environment ראשית מצהירים על שני אובייקטים a1 ו- a2 מסוג A. ב- build phase יוצרים את האובייקטים בעזרת מנגנון ה- factory עם create().
בסוף קיימת קריאה למתודת hello() פעם מ- a1 ופעם מ- a2.
שאלה : עליך לרשום משפט אשר מבצע ל- A override ל- A_ovr עבור a1, ומשפט נוסף אשר מבצע ל- A override ל- A_override עבור a2.

פורטים מסוג TLM

ה -transactions הן יחידות הנתונים הבסיסית ביותר בסביבת אימות. חשוב להבין כיצד מועברים transactions בין רכיבים ב- UVM. הדרך שבה ה- driver מקבל transactions מ- sequencer, זה באמצעות TLM (Transaction Level Modeling).

TLM היא שיטה למידול תקשורת בין מערכות דיגיטליות ברמת הפשטה גבוהה. שיטה זו מיוצגת על ידי שתי יחידות עיקריות: port ו-export .

port מסוג TLM מגדיר קבוצה של מתודות ופונקציות שישמשו לחיבור מסוים. export מספק את המימוש של מתודות אלו. ה- port ו- export משתמשים באובייקטים של transactions כארגומנטים. ניתן לראות ייצוג של חיבור TLM באיור 5.

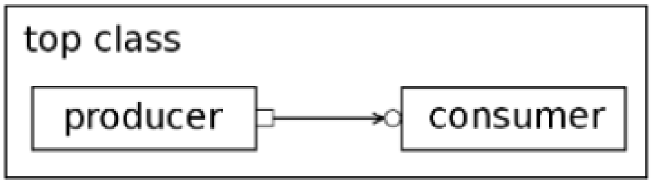

איור מס' 5 : TLM

הצרכן מממש פונקציה המקבלת transaction כארגומנט והמפיק קורא לאותה פונקציה ומעביר את ה- transaction כארגומנט. הבלוק העליון (top class) מחבר את המפיק לצרכן. קוד לדוגמה מופיע בקוד מס' 3. החיבור למעשה מתבצע בעזרת uvm_analysis_port ו- uvm_analysis_export כפי שמתואר בדוגמא הבאה:

```
class producer extends  ABC;
      `uvm_component_utils(producer)

       //Step-1. Declaring analysis port
       uvm_analysis_port#(p_transaction) producer_port;

      function new(string name, uvm_component parent);
             super.new(name, parent);
      endfunction: new

      function void build_phase(uvm_phase phase);
             super.build_phase(phase);
              //Step-2. Creating analysis port
             producer_port = new(.name("producer_port"), .parent(this));
      endfunction: build_phase

      task run_phase(uvm_phase phase);

             p_transaction p_tx;
             p_tx = p_transaction::type_id::create (.name("p_tx"), .contxt(get_full_name()));

             forever begin @(posedge some_clock)
               begin
                p_tx = value;
               //Send the transaction to the analysis port
               //Step-3. Calling write method
             producer_port.write(p_tx);
         end
      end
```

```
    endtask: run_phase
endclass: producer




class consumer extends XYZ;
       `uvm_component_utils(consumer)
        //Step-4. Declaring analysis export
        uvm_analysis_export #(p_transaction) consumer_export;
        p_transaction p_tx;

        function new(string name, uvm_component parent);
                super.new(name, parent);
        endfunction: new

        function void build_phase(uvm_phase phase);
                super.build_phase(phase);
                 //Step-5. Creating analysis export
                consumer_export   = new("consumer_export", this);
        endfunction: build_phase
and so on ….
    endclass: consumer

class top_env extends uvm_env;
        `uvm_component_utils(top_env)

        producer producer_ref;
        consumer consumer_ref;

        function new(string name, uvm_component parent);
                super.new(name, parent);
        endfunction: new

        function void build_phase(uvm_phase phase);
                super.build_phase(phase);
                producer_ref        = producer::type_id::create(.name("producer"), .parent(this));
                consumer_ref       = consumer::type_id::create(.name("consumer"), .parent(this));
        endfunction: build_phase

        function void connect_phase(uvm_phase phase);
                super.connect_phase(phase);
                //Step-6: Connect port to export
                producer_ref.producer_port.connect(consumer_ref.consumer_export);
        endfunction: connect_phase
endclass: top_env
```

קוד מס' 3: דוגמא לשימוש ב- TLM

ה- uvm_analysis_port מוגדר ב- producer וה- uvm_analysis_export מודגר ב- consumer. ה- producer צריך לבצע את פעולת ה- ()write כמתואר בקוד. ב- top_env מחברים בין ה- uvm_analysis_port ל- uvm_analysis_export. **נראה בדוגמאות במהלך הניסוי שניתן לחבר uvm_analysis_port של יחידה מסוימת ל- uvm_analysis_port של ההורה ובהמשך לחבר את ה- uvm_analysis_port של ההורה ל- uvm_analysis_export של יחידה אחרת.**

הערות חשובות

להלן מספר הערות חשובות שבאות להוסיף מידע ולהבהיר נקודות מסויימות :

- ה- run_phase חייב להחיות task ולא פונקציה כי הוא צורך זמן
- בכל sequence (דוגמאות בהמשך), חייב להיות task בשם body שלמעשה קובע איך ה- sequence יראה.
- ברוב המקרים ה- top level testbench יבצע את הפעולות הבאות :
  הצבת ה- DUT ו- ה- interface,
  יבוא ה- package עם הגדרות ה- uvm
  הרצת ה- test באמצעות משפט initial שמכיל קריאה ל-run_test עם שם ה-test.
- פונקצית ה- run_test הינה פונקציה מוגדרת ב- uvm.
- run_test יוצר אובייקט בשם umv_test_top ומבצע את שיגרת ה- run_phase שלו.
- ניתן לקבוע שם שונה ל- test עם המנגנון של ה- factory בתנאי ששם ה- test נרשם ב- uvm_component_utils.
- פונקצית finish_on_completion קוראת ל- $finish אחרי run_test על מנת לסיים את ה- test.
- ל- driver לולאה אינסופית שמושכת את ה- transactions מה- sequence.
- בעזרת raise objection ו- drop objection במודול ה- test, ניתן לציין ש- task עדיין עסוק או שהוא סיים.
- ניתן לדווח או להדפיס בעזרת ה- macros הבאים :

uvm_info, uvm_error, uvm_warning, uvm_fatal

- אם ה- interface נרשם ב- config/resource database כלומר במנגנון ה- factory אז מאד קל "לגשת" אליו מכל יחידה בעזרת פונקצית ה- get.
- מקובל להשתמש במנגנון ה- factory ((create()) כאשר יוצרים : transaction ו- sequence ועוד.

תיאור מבנה טיפוסי של סביבת אימות

המערכת בנויה בצורה הירכיה. במקרה הזה נבחר עבור ההיררכיה הגבוהה את השם Top . ניתן לראות באיור מס' 6 שהסביבה מורכבת מהיחידות הבאות :

- הבלוק העליון
- הגדרת העירור ל- DUT – Transactions, Sequences and Sequencers
- מחלקת ה- Driver
- מחלקת ה- Monitor
- מחלקת הסוכן Agent
- מחלקת ה- Environment - env

מבנה הבלוק העליון :

בלוק העליון יהיה מודול SystemVerilog רגיל והוא יכיל:

- ממשק וירטואלי - Interface
- חיבור ה- DUT למחלקת ה- test, באמצעות הממשק שהוגדר.
- יצירת השעון עבור ה- DUT.
- רישום הממשק ב- UVM factory
- הפעלת הבדיקה

באיור 6 ניתן לראות סכמה של סביבת האימות. את כל היחידות שמימושם הושלם בקוד נציג בקווים כחולים עבים, ושמותיהם מסומנים בטקסט אדום. בשלב זה מדובר רק על המרכיבים של Top.

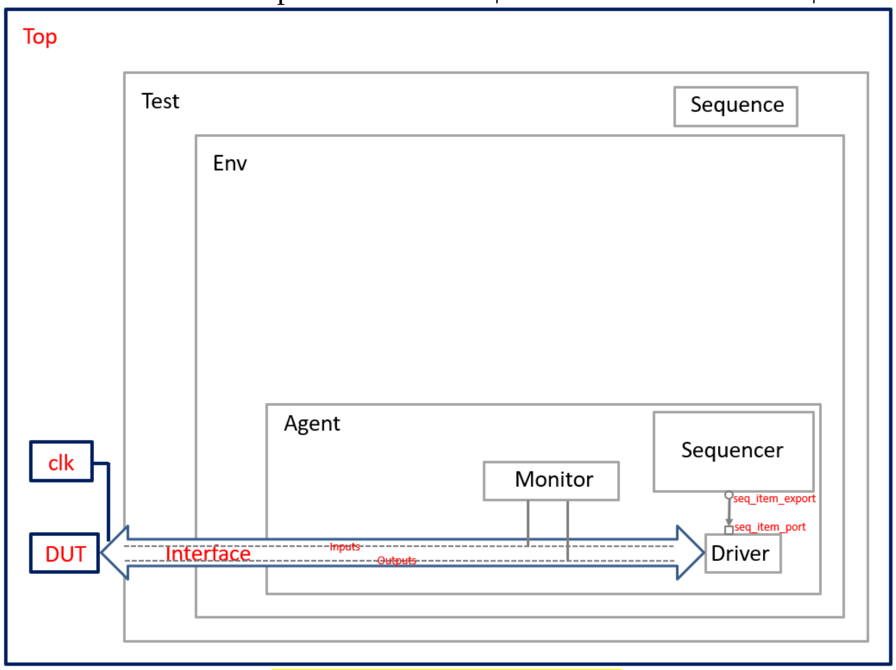

איור מס' 6 : המרכיבים של Top

הממשק (interface) הוא מודול המכיל את כל הכניסות והיציאות של ה- DUT. ה- monitor, ה- driver וה- DUT מתחברים למודול זה. דוגמא של קוד עבור הממשק:

```
interface hamming_if;
   logic        sig_clock;
   logic [7:1]  sig_x;
   logic [11:1] sig_z;
endinterface: hamming_if
```

קוד מס' 4: דוגמא של קוד להגדרת ממשק ל- hamming

בלוק ה- Top

ראשית, בבלוק העליון נבצע רישום הממשק ב- UVM factory. זה הכרחי כדי לאפשר חיבור הממשק לכל שאר המחלקות שמופיעות בסביבת האימות. הרישום יתבצע בפועל ב- UVM factory באמצעות מסד נתונים מסוג uvm_resource_db. דוגמא של מימוש של הבלוק העליון מיוצג בקוד 5.

```
`include "hamming_pkg.sv"
`include "hamming.v"
`include "hamming_if.sv"

module hamming_tb_top;
import uvm_pkg::*;                         // import the UVM Library

//Interface declaration
 hamming_if vif();

//Connects the Interface to the DUT
hamming dut(vif.sig_clock, vif.sig_x, vif.sig_z);          // instantiate DUT and connect its ports
initial begin
 //Registers the Interface in the factory (uvm_resource_db) so that other
 //blocks can use it
```

```
16      uvm_resource_db#(virtual hamming_if)::set (.scope("ifs"), .name("hamming_if"), .val(vif));
17  //Executes the test
18        run_test(hamming_test);
19  end
20
21   //Variable initialization
22   initial begin
23      vif.sig_clock <= 1'b1;
24   end
25
26   //Clock generation
27   always
28      #5 vif.sig_clock = ~vif.sig_clock;
29
30 endmodule
```

קוד מס' 5: דוגמא של קוד עבור testbench

להלן הסבר קצר על הקוד:

משפט ה- import מייבא את ספריית ה- UVM.

ראשית מציבים את ה- DUT ואת הממשק לתוך הבלוק העליון.

שורות 9 ו- 12 הן הצבת ממשק ה- DUT ואת ה- DUT וחיבור ביניהם.

בשורה 16 ה- uvm_resource_db רושמת את הממשק ב- UVM factory השם hamming_if.

בשורה 18 מופעלת ה- run_phase של hamming_test בזמן ריצה.

שורה 28 מייצרת את השעון עם מחזור של 10 timeunits. ה- timeunit מוגדר גם Makefile.

הגדרת העירור ל- DUT – Transactions, Sequences and Sequencers

הצעד הראשון באימות תכנון RTL הוא הגדרת איזה סוג של נתונים יש לשלוח ל- DUT. בעוד שה- driver מטפל בממשק ברמת הסיביות, זה לא נוח לשמור על רמת הפשטה זאת ככל שמתרחקים מה- DUT. לשם כך נולד הרעיון של transaction.

מחלקת ה- transaction

transaction הוא מחלקה, הנגזרת בדרך כלל ממחלקות uvm_transaction או uvm_sequence_item, ומכיל את המידע הדרוש כדי למדל את התקשורת בין שני רכיבים או יותר. transactions הם העברות הנתונים הקטנות ביותר שניתן לבצע במודל אימות. הם יכולים לכלול משתנים, אילוצים ואפילו מתודות הפועלות על הנתונים של עצמם. בשל רמת ההפשטה הגבוהה שלהם, הם אינם מודעים לפרוטוקול התקשורת בין המרכיבים, כך שניתן יהיה לעשות בהם שימוש חוזר.

כדי להזין כניסות (מידע) לתוך ה- DUT, ה- driver ממיר transactions לסיביות שמוזנות ל- DUT, בעוד ה- monitor מבצע את הפעולה ההפוכה, וממיר את סיביות היציאה נה- DUT ל- transactions. לאחר הגדרת transaction בסיסי, סביבת האימות תצטרך ליצור אוסף של transactions ולהכין אותם למשלוח אל ה- driver. זה נעשה ב- sequence. sequences הם אוסף מסודר של transactions. sequences נגזרים מ- uvm_sequence ואת העבודה העיקרית שלהם היא יצירת transactions מרובות. לאחר יצירת transactions, מחלקת ה- sequencer שולחת אותם ל- driver. תיאור פעולה זו מוצג באיור 7.

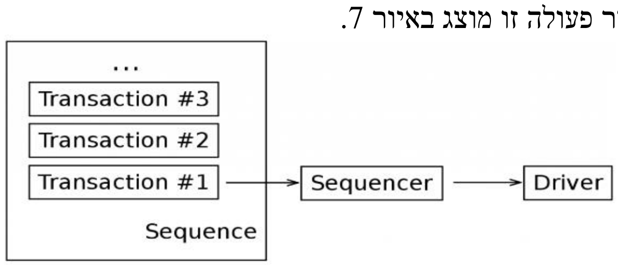

איור מס' 7: transactions, sequence, sequencer and driver

ה- sequence מכיל אוסף של transactions וה- sequencer מושך transaction מתוך ה- sequence ומעביר אותו ל- driver. עבור הדוגמא של מודול (DUT) ה- hamming יש להגדיר transaction פשוט, הנגזר מ- uvm_sequence_item. אשר יכלול את המשתנים הבאים:

```
rand bit [1: 0] x;
bit[11:1] z;
```

מילת המפתח rand מציין שהמשתנה x יהיה משתנה אקראי שיוזן לכניסה של ה- DUT. משתנה z ידגום את יציאת ה- DUT. הקוד עבור ה- transaction מיוצג בקוד מס' 6.

```
1 class hamming_transaction extends uvm_sequence_item;
2   rand bit[7:1] x;
3   bit[11:1] z;
4
5   function new(string name = "");
6      super.new(name);
8   endfunction: new
9
10   `uvm_object_utils_begin(hamming_transaction)
11      `uvm_field_int(x, UVM_ALL_ON)
12      `uvm_field_int(z, UVM_ALL_ON)
13   `uvm_object_utils_end
14 endclass: hamming_transaction
```

קוד מס' 6: דוגמא של קוד עבור transaction

להלן הסבר על הקוד:

- שורות 2 ו -3 מכריזות על המשתנה של הכניסה. מילת המפתח rand מבקשת מהמהדר ליצור ולשמור ערכים אקראיים עבור משתנה זה.
- שורות 5 עד 8 כוללות את constructor הטיפוסי.
- שורות 10 עד 13 הן פקודות מאקרו של UVM שממשות סידרה של פונקציות (כגון copy) עבור המשתנה (z,x).

רצף או Sequence

אחרי הגדרת transaction, יש ליצור sequence. להלן דוגמא של קוד ל- sequence:

```
class hamming_sequence extends uvm_sequence#(hamming_transaction);
  `uvm_object_utils(hamming_sequence)

  function new(string name = "");
    super.new(name);
    `uvm_info("", "New of hamming_sequence", UVM_MEDIUM);
  endfunction: new

  task body();
    hamming_transaction hm_tx;

    repeat(15) begin
    hm_tx = hamming_transaction::type_id::create(.name("hm_tx"), .contxt(get_full_name()));

    start_item(hm_tx);
    if (!hm_tx.randomize()) `uvm_error("USER_DEFINED_FLAG", "This is a randomize error");

    finish_item(hm_tx);
    end
```

```
20   endtask: body
21 endclass: hamming_sequence
```

קוד מס' 7 : קוד עבור ה- sequence

להלן הסבר על הקוד:

שורה 2 מאקרו UVM הרושם את ה- sequence ב- factory.

שורה 9 הגדרת ה- task בשם body() שמהווה את ה- task העיקרי של ה- sequence. ה- body() מופעל כאשר ה- test קורה ל- start של ה- sequence (ראה בהסבר של test בהמשך).

שורה 12 תחילה של לולאה כדי ליצור 15 transactions

שורה 13 יצירת אובייקט מסוג transaction

שורה 15 היא פקודה שמונעת התקדמות עד שה- driver מקבל את ה- transaction שנוצר

שורה 16 מפעילה את מילת המפתח rand של ה- transaction ומרנדם את המשתנים של ה- transaction שיישלח ל- driver.

שורה 18 היא פקודה נוספת שמונעת התקדמות עד שה- driver משלים את הפעולה עבור transaction הנוכחי.

יחידת ה- sequencer

ה- sequencer ייגזר מן uvm_sequencer מחלקה זו תהיה אחראית על שליחת ה- sequences ל-driver. מימוש היחידה מופיע בקוד הבא :

typedef uvm_sequencer#(hamming_transaction) hamming_sequencer;

הקוד הנ"ל יוצר טיפוס מסוג hamming_sequencer שהוא למעשה uvm_sequencer שנבנה על סמך הפרמטר hamming_transaction. עד כה לסביבה המבנה הבא:

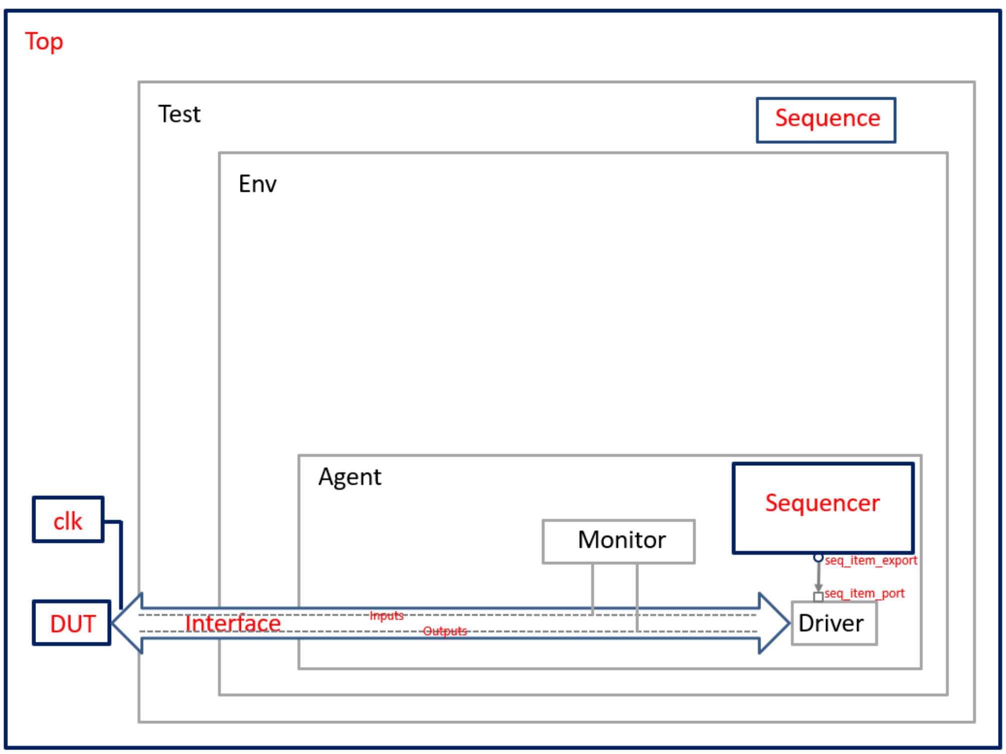

איור מס' 8 : הסביבה לאחר הגדרת ה- sequence

ה- sequencer מוצב ב- agent. אין צורך להגדיר את הפורטים שמופיעים באיור מס' 8 כי הם כבר המוגדרים מראש ב- sequencer וב- driver.

ניתן להבחין בשני דברים שחסרים:

כיצד sequence מתחבר - sequencer ? כיצד sequencer מתחבר ל- driver ? התשובות תוצגנה בהמשך.

מחלקת ה- driver

ה- driver הוא בלוק שתפקידו לקיים את התקשורת עם ה- DUT. הוא מושך transactions מה- sequencer ומעביר אותם אחד אחרי השני לממשק ברמת הסיבית. אינטראקציה זו תיבדק ותוערך על ידי ה- monitor, ולכן, הפונקציונליות של ה- driver יכלול רק לשליחת הנתונים ל- DUT.
על מנת לקיים תקשורת עם ה- DUT, על ה-driver לשלוח את ה- transactions שנמשכו מה- sequencer אל כניסות ה- DUT ולהמתין עד שה- DUT מסיים להגיב לכניסה שסופקה.
לכן, על ה- driver לבצע את הפעולות הבאות :

- גזירה של מחלקת ה- driver ממחלקת הבסיס uvm_driver
- חיבור ה- driver לממשק ה- DUT
- משיכת הנתונים מה- sequencer ולהזנתם לממשק
- הוספת פקודות מאקרו

להלן קוד למימוש ה- driver:

```
1 class hamming_driver extends uvm_driver#(hamming_transaction);
2   `uvm_component_utils(hamming_driver)
3
4   virtual hamming_if vif;
5
6   function new(string name, uvm_component parent);
7     super.new(name, parent);
8   endfunction: new
9
10  function void build_phase(uvm_phase phase);
11    super.build_phase(phase);
12
13    void'(uvm_resource_db#(virtual hamming_if)::read_by_name (.scope("ifs"), .name("hamming_if"), .val(vif)));
14  endfunction: build_phase
15
16  task run_phase(uvm_phase phase);
17    drive();
18  endtask: run_phase
```

קוד מס' 8 : קוד עבור ה- driver

הסבר הקוד :
שורה 1 יוצרת מחלקה בשם hamming_driver מ- uvm_driver. (hamming_transaction) # הוא פרמטר SystemVerilog והוא מייצג את סוג הנתונים שהוא יימשכו מתוך ה- sequencer.
שורה 2 מאקרו UVM הרושם את ה- driver ב- factory.
שורות 6 עד 8 הן ה- constructor של המחלקה.
בשורה 10 מתחילה פאזת הבנייה של המחלקה. פאזה זאת מבוצעת לפני פאזת ה- run.
שורה 13 מקבלת את הממשק ממסד הנתונים של ה- factory. זהו ממשק וירטואלי והוא למעשה מצביע לאותו ממשק שהוצב קודם בבלוק העליון.
בשורה 16 מתחילה פאזת ה- run, שבו יבוצע קוד ה- drive (ראה בהמשך).
כעת נעבור להסבר על פאזת ה- run. בפאזה זו יש לבצע את הפעולות הבאות:

- לקבל transaction מה- sequence
- להזין את ה- transaction לכניסת ה- DUT

- להמתין מחזור שעון אחד לתגובת ה- DUT
- להודיע על סיום הפעולה ומכנות לקבל transaction חדש.

ה- driver יסיים את פעולתו ברגע שה- sequencer מפסיק לשלוח transactions. זה נעשה באופן אוטומטי על ידי ה- UVM API, ולכן אין צורך לטפל בנושא זה. כעת נשלים את ה- driver ע"י מימוש ה- task בשם drive שמעביר את כל ה- transactions ל- DUT. דוגמא של מימוש drive() :

```
20    virtual task drive();
21      hamming_transaction hm_tx;
22      vif.sig_x = 7'b0000000;
23
24      forever begin
25        begin
26            seq_item_port.get_next_item(hm_tx);
27            //`uvm_info("hm_sequence", hm_tx.sprint(), UVM_LOW);
28            vif.sig_x = hm_tx.x;
29        end
30
31        @(posedge vif.sig_clock)
32         begin
33            seq_item_port.item_done();
34         end
35       end
36   endtask: drive
37 endclass: hamming_driver
```

קוד מס' 8 : קוד עבור מתודת ה- drive

יש לשים לב שהגישה לכניסות והיציאות של ה- DUT היא באמצעות הממשק הוירטואלי :
בשורות 26 ו- 33 ניתן לראות שימוש במשתנה מיוחד מ – UVM כלומר seq_item_port כדי לאפשר תקשורת עם ה- sequencer. ה- driver קורא את מתודה get_next_item() על מנת לקבל transaction חדש ועם סיום הפעולה עם ה- transaction הנוכחי, ה- drive קורא ל- item_done(). אם ה- driver קורה ל-get_next_item() אבל ל- sequencer אין יותר transactions התהליך נעצר.
seq_item_port הוא למעשה UVM port והוא מתחבר ל- export של ה- sequencer הנרקא seq_item_export. החיבור נעשה על ידי המחלקה הגבוהה יותר כלומר ה- agent. הסברים נוספים על ports בהמשך. עד כאן ההסבר על ה- driver.

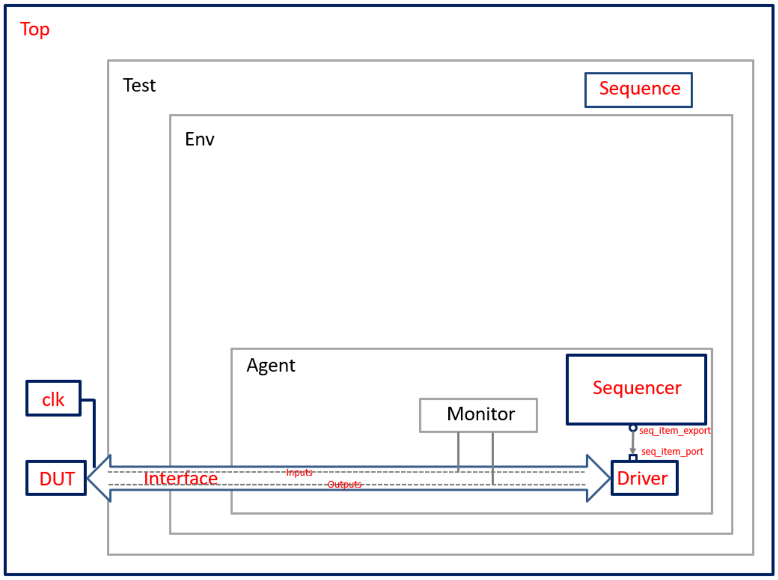

איור מס' 9 : סביבת האימות לאחר הוספת ה- driver

מחלקת ה- Monitor

ה- monitor היא יחידה עצמאית שגם מקיימת תקשורת עם ה- DUT. ה- monitor הינו רכיב פסיבי, ואינו מעביר אותות כלשהם לתוך ה- DUT. מטרתו היא לדגום את נתוני האות ולתרגם אותו למידע בעל משמעות. סביבת האימות אינה מוגבלת רק ל- monitor אחד. על ה- monitor לכלול:

- יציאות ה- DUT לשם בדיקה
- כניסות ה- DUT לניתוח כיסוי פונקציונלי (יוסבר בהמשך)

לרוב התהליך המקובל בתוכנית אימות היא: דגימת הכניסות, חיזוי של התוצאה הצפויה והשוואת התוצאות עם התוצאות של ה- DUT. (ראה בהמשך). בשלב זה נממש monitor שרק דוגם את הכניסות ואת היציאות. בהמשך גם נדפיס ערכים אלה. להלן המימוש היחידה:

```
class hamming_monitor_dut extends uvm_monitor;
  `uvm_component_utils(hamming_monitor_dut)

 virtual hamming_if vif;

  function new(string name, uvm_component parent);
    super.new(name, parent);
 endfunction: new

  function void build_phase(uvm_phase phase);
     super.build_phase(phase);

   void'(uvm_resource_db#(virtual hamming_if)::read_by_name (.scope("ifs"), .name("hamming_if"), .val(vif)));

  endfunction: build_phase

  task run_phase(uvm_phase phase);

     hamming_transaction hm_tx;
     hm_tx = hamming_transaction::type_id::create (.name("hm_tx"), .contxt(get_full_name()));
```

```
        forever begin
         @(posedge vif.sig_clock)
           begin
                 hm_tx.z = vif.sig_z;
                 hm_tx.x = vif.sig_x;
                 //Send the transaction to the analysis port
           end
        end
    endtask: run_phase
endclass: hamming_monitor_dut
```

קוד מס' 9 : קוד מימוש ה- monitor

ה- monitor ממומש במבנה הקלסי של פאזות כפי שכבר הוסבר.

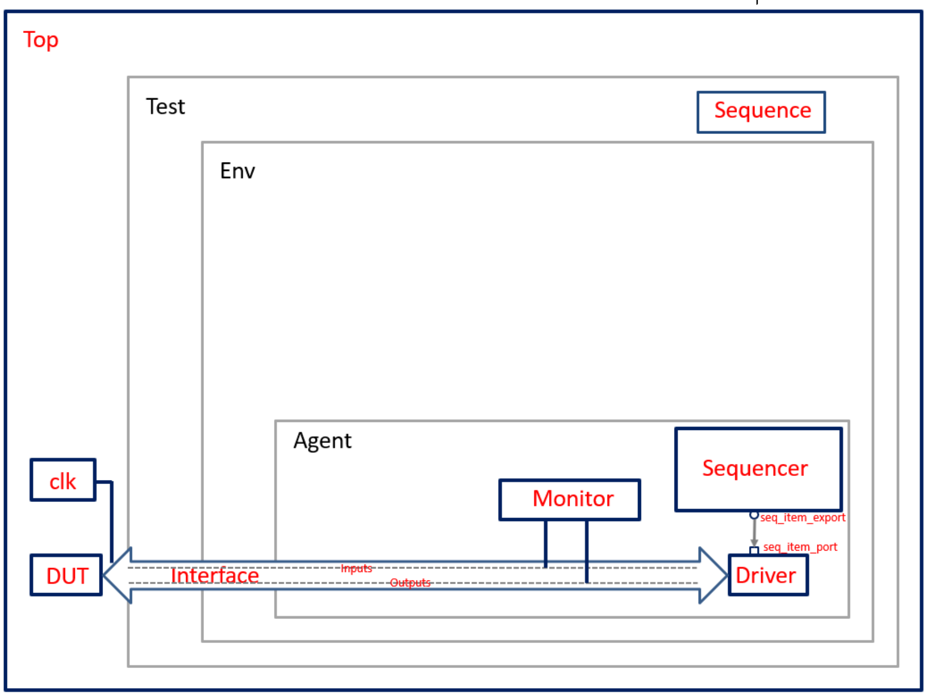

איור מס' 10 : סביבת האימות לאחר הוספת ה- monitor

מחלקת הסוכן Agent

השלב הבא הוא לחבר את כל היחידות שהגדרנו עד כה. זוהי העבודה של ה- agent. ל- agent אין צורך בפאזת ה- run, אין קוד סימולציה שיש לבצע בבלוק זה. לעומת זאת כן יש צורך בפאזה של connect, מלבד פאזה של build. בקוד שמופיע בהמשך ניתן לראות שבפאזה של build יוצרים את ה- sequencer, driver ו- monitor. בפאזה של connect מתבצע החיבור בין ה- driver ל- sequence.

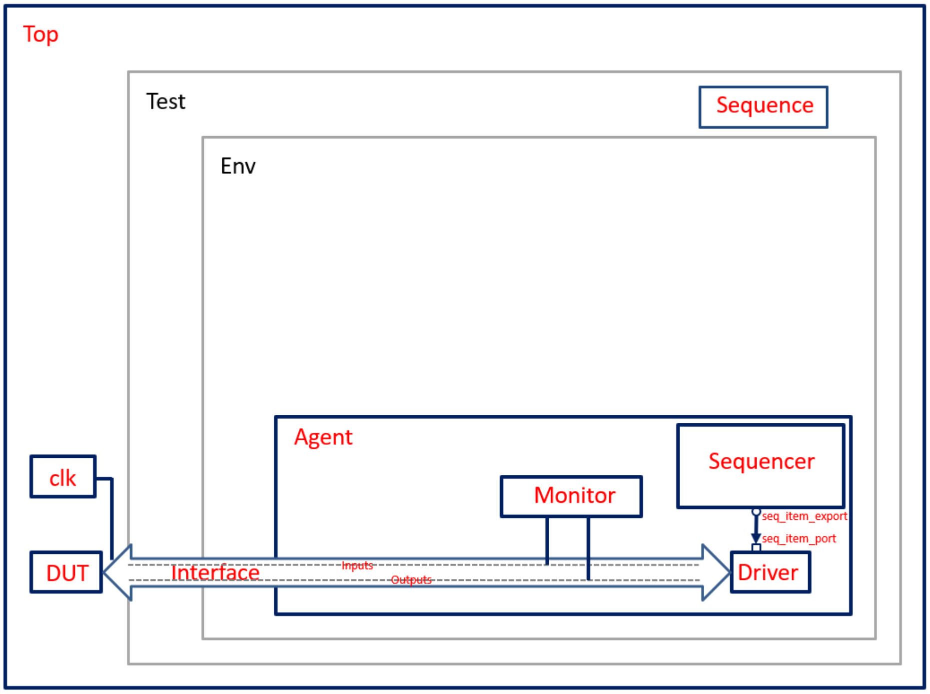

איור מס' 11 : סביבת האימות לאחר הוספת ה- agent

בדר"כ ה- monitor יכיל גם ports על מנת להעביר את המידע הדגום להמשך ניתוח. בהמשך יובאו כמה דוגמאות.
להלן קוד למימוש ה- agent :

```
class hamming_agent extends uvm_agent;
  `uvm_component_utils(hamming_agent)
  hamming_sequencer     hm_seqr;
  hamming_driver     hm_drvr;
  hamming_monitor_dut hm_mon_dut;

  function new(string name, uvm_component parent);
    super.new(name, parent);
  endfunction: new

  function void build_phase(uvm_phase phase);
    super.build_phase(phase);
    hm_seqr    = hamming_sequencer::type_id::create(.name("hm_seqr"), .parent(this));
    hm_drvr    = hamming_driver::type_id::create(.name("hm_drvr"), .parent(this));
    hm_mon_dut  = hamming_monitor_dut::type_id::create(.name("hm_mon_dut"), .parent(this));
  endfunction: build_phase

  function void connect_phase(uvm_phase phase);
    super.connect_phase(phase);
    hm_drvr.seq_item_port.connect(hm_seqr.seq_item_export);
  endfunction: connect_phase
endclass: hamming_agent
```

קוד מס' 10 : קוד מימוש ה- agent

הערה : השורה –

hm_drvr.seq_item_port.connect(hm_seqr.seq_item_export);

מאפשרת העברת transactions מה- sequencer ל- driver. הסבר בהמשך.

מחלקת ה- env

יחידה זאת פשוטה מאד ובמקרה זה מכילה את ה- agent.

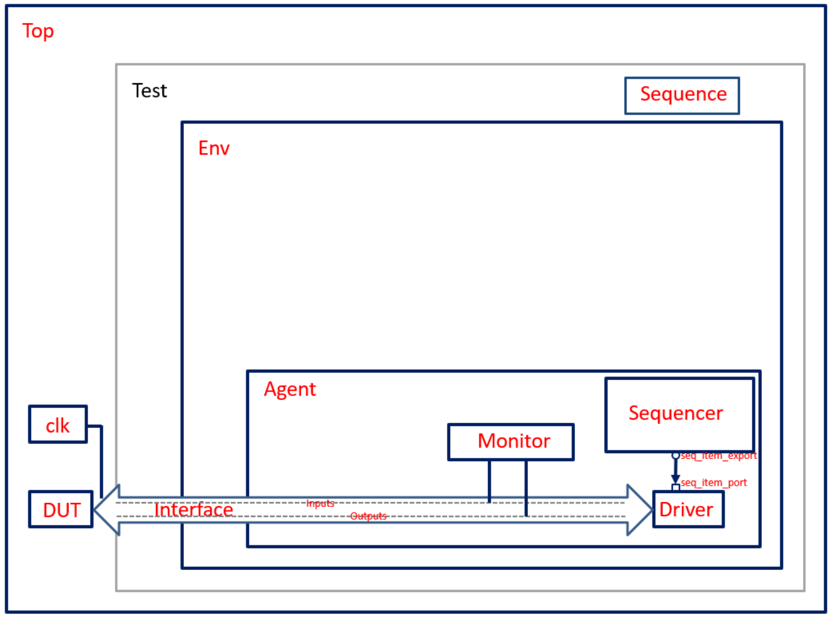

איור מס' 12 : סביבה האימות לאחר הוספת ה- agent

קוד ה- env

להלן מימוש ה- env :

```
class hamming_env extends uvm_env;
  `uvm_component_utils(hamming_env)
  hamming_agent hm_agent;

  function new(string name, uvm_component parent);
    super.new(name, parent);
    //`uvm_info("", "New of hamming_env", UVM_MEDIUM);
  endfunction: new

  function void build_phase(uvm_phase phase);
    super.build_phase(phase);
    hm_agent    = hamming_agent::type_id::create(.name("hm_agent"), .parent(this));
  endfunction: build_phase

  function void connect_phase(uvm_phase phase);
    super.connect_phase(phase);
  endfunction: connect_phase
endclass: hamming_env
```

קוד מס' 11 : קוד מימוש ה- env

מחלקת ה- test

הבלוק האחרון שדרוש הוא ה- test. בלוק זה ייגזר מ- uvm_test ולו שתי מטרות:

- הצבה של בלוק env
- חיבור ה- sequence ל- sequencer

הסיבה שמחברים את ה- sequence ל- sequencer כאן ולא ביחידה אחרת היא שזה מאפשר לשנות בקלות את סוג הנתונים שמועבר ל- DUT מבלי לשנות את הקוד של הסוכן או sequencer.

```
class hamming_test extends uvm_test;
    `uvm_component_utils(hamming_test)
    hamming_env hm_env;

    function new(string name, uvm_component parent);
      super.new(name, parent);
    endfunction: new

    function void build_phase(uvm_phase phase);
      super.build_phase(phase);
      hm_env = hamming_env::type_id::create(.name("hm_env"), .parent(this));
    endfunction: build_phase

    task run_phase(uvm_phase phase);
      hamming_sequence hm_seq;
      phase.raise_objection(.obj(this));
        hm_seq=hamming_sequence::type_id::create(.name("hm_seq"), .contxt(get_full_name()));
        assert(hm_seq.randomize());
        hm_seq.start(hm_env.hm_agent.hm_seqr);
      phase.drop_objection(.obj(this));
    endtask: run_phase
endclass: hamming_test
```

קוד מס' 12 : קוד מימוש ה- test

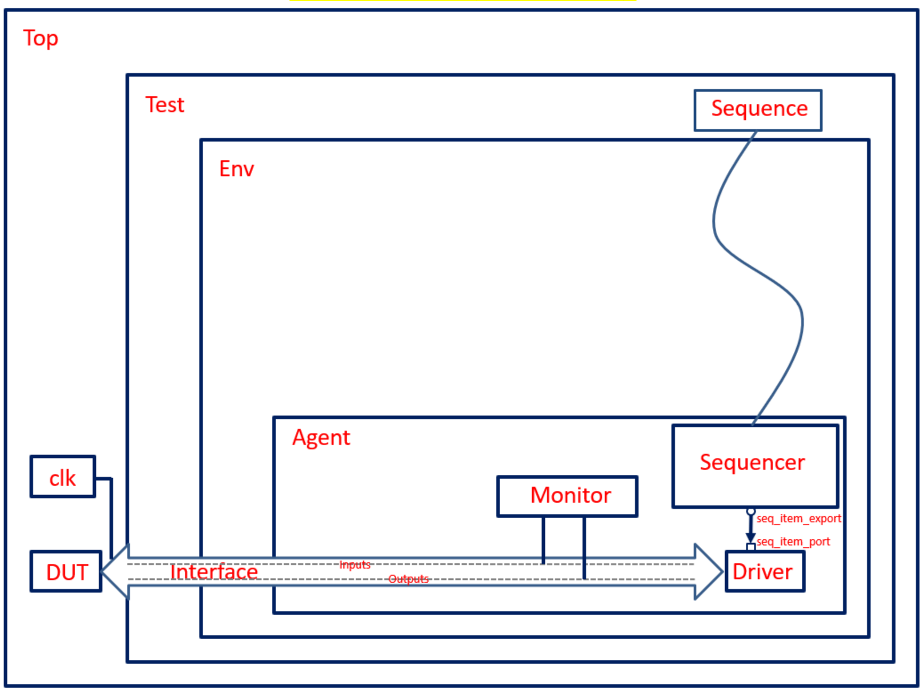

איור מס' 12 : סביבת האימות לאחר הוספת ה- test

מבנה ה- testbench

```
`include "hamming_pkg.sv"
`include "hamming.v"
```

```
`include "hamming_if.sv"

module hamming_tb_top;
   import uvm_pkg::*;

   //Interface declaration
   hamming_if vif();

   //Connects the Interface to the DUT
   hamming dut(vif.sig_clock, vif.sig_x, vif.sig_z);

   initial begin
      //Registers the Interface in the configuration block so that other blocks can use it
      uvm_resource_db#(virtual hamming_if)::set (.scope("ifs"), .name("hamming_if"), .val(vif));
      //Executes the test
      run_test();
   end
   //Variable initialization
   initial begin
      vif.sig_clock <= 1'b1;
   end
   //Clock generation
   always
      #5 vif.sig_clock = ~vif.sig_clock;
endmodule
```

קוד מס' 13 : קוד מימוש ה- top level testbench

מחלקת ה- Scoreboard

כמעט בכל סביבת אימות מופיעה גם מחלקת ה- scoreboard. הסבר על המחלקה יובא במהלך ביצוע הניסוי.

עד כאן התיאור של סביבת אימות טיפוסית. כעת נתאר את ה- DUT שישמש אותנו בסעיפים רבים של הניסוי.

מקודד Hamming – ה- DUT

ה- DUT שישמש אותנו ברוב חלקי הניסוי הראשון הוא מימוש של מקודד hamming. להלן תיאור קצר. קוד Hamming הוא קוד המאפשר גילוי ותיקון של שגיאה בודדת. נבנה מערכת לקידוד שבע סיביות x6..x0. על מנת לבצע גילוי ותיקון של שגיאה דרושות 4 סיביות נוספות h3…h0. למילה המקודדת המבנה הבאה:

	x_6	x_5	x_4	h_3	x_3	x_2	x_1	h_2	x_0	h_1	h_0
דוגמא	1	0	0	?	1	1	0	?	1	?	?
מיקום	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

חישוב ערך h3…h0 מתבצע באופן הבא : יש לסכם את המיקום (המיוצג בבינרי) של כל הסיביות בעלי ערך '1'. הסכום הוא modulo 2 עבור כל סיבית בנפרד. עבור הדוגמא הנ"ל :

```
1011  =  11
0111  =   7
0110  =   6
0011  =   3
-------
```

1001

ולכן המילה המקודדת תהיה : 1 0 1 0 0 1 1 1 0 0 1.

המפענח מבצע סיכום דומה של כל המקומות בעלי ערך '1' (כולל ה- h - ים). בדוגמא הנ"ל :

```
1011  =  11
1000  =   8
0111  =   7
0110  =   6
0011  =   3
0001  =   1
-------
0000
```

אם מתקבל ערך "0000" סימן שאין שגיאה. נניח שסיבית מס' 11 התהפכה בטעות. במקרה זה היה מתקבל :

```
1000  =   8
0111  =   7
0110  =   6
0011  =   3
0001  =   1
-------
11 =  1011
```

סימן שיש טעות במיקום 11.

הכנה ניסוי מספר 1

בחלק הראשון של הניסוי נבצע את הסעיפים הבאים :

1. מקודד Hamming : סימולציות קונבציונליות
2. סימולציות עם יצירה אוטומטית ורנדומלית של הכניסות
3. שינוי של מחלקה בעזרת מנגנון ה- UVM Factory
4. בדיקה של סדר ביצוע הפאזות
5. הכרה והוספת scoreboard ו- reference model לסביבה

שאלות הכנה :

1. מקודד Hamming : סימולציות קונבציונליות

שאלה 1 : תכנן וצייר סכמה שממשת מקודד Hamming למילה בת 7 סיביות.

במהלך הניסוי תקבל מימוש המקודד בשפת Verilog. להלן תיאור הממשק שלו :

```
module hamming ( x , z );
   input  [7:1] x ;         // The seven-bit input
   output  [11:1] z ;       // The 11-bit output
   reg [11:1] z ;
```

שאלה 2 : רשום קובץ סימולציה בשפת Verilog כדי שאפשר יהיה לבדוק את המקודד - hamming_tb.v. **שים לב שמחזור השעון המוגדר בקובץ verilog הוא 10ns. ה- default של יחידות הזמן הוא ns.**

לצורך הבדיקה הכנס את 3 הערכים הבאים למקודד:

x=7'b1110001;
x=7'b1001101;
x=7'b1010101

שאלה 3 : הסבר בקיצור מה זה מנגנון ה- factory .

שאלה 4 : מה זה reference model ?

שאלה 5 : מה הפאזות העקריות של המחלקות בסביבת ה- UVM ? הסבר בקיצור את התפקיד של כל הפאזה.

שאלה 6 : אלו מודולים מופיעים בבלוק העליון ?

שאלה 7 : באיזו מחלקה מגדירים את מבנה הכניסות ל- DUT ?

שאלה 8 : איזו מחלקה יוצרת סידרה של הכניסות שמוזנות ל- DUT ?

שאלה 9 : איזו מחלקה דוחפת כניסות ל- DUT ?

שאלה 10 : איזו מחלקה דוגמת את יציאות ה- DUT ?

שאלה 11 : בעזרת איזה מנגנון מועברות transactions מה- sequencer ל- driver. הסבר בקיצור את פעולת המנגנון.

שאלה 12 : איזו מתודה גורמת להפעלת ה- test ?

שאלה 13 : רשום את המשפט שהתבקשת לרשום בעמ' 13.

הכנה ניסוי מספר 2

רכיב ה- DUT עבור החלק השני של הניסוי הוא מימוש מאיץ של מערכת לומדת שממומשת בניסוי אחר של המעבדה, כלומר ניסוי 98 - תכנון ארכיטקטורה למאיץ עבור מערכת לומדת ממומשת ב- Systemverilog.

חשוב : ניסוי 98 אינו מהווה קדם לניסוי זה.

אין צורך להבין את כל פרטי הלוגיקה. רק חשוב להכיר את הממשק שלו ואת האופן שבו מוזנות כניסות למעגל. המעגל פועל בשני שלבים, לאחר ה- reset (שני מחזורים) מתבמע השלב הלימוד (שני מחזורים) ולאחר מכן (כל יתר הזמן) מתבצע שלב הסיווג. הכניסה למעגל היא למעשה תמונה בגודל 3x3 פיקסלים ששמורה במערך בשם InputImage. מערך זה מופיע ב- testbench ואינו מופיע באיור מס' 13. בשלב הלימוד נכתב מידע לזיכרונות. בשלב הסיווג מוזנים ל- pixels – 32 סיביות (מתוך InputImage) בכל מחזור שעון. כל 4 מחזורי שעון מזינים ערך חדש ל- InputImage. להלן סכמת המלבנים של המערכת :

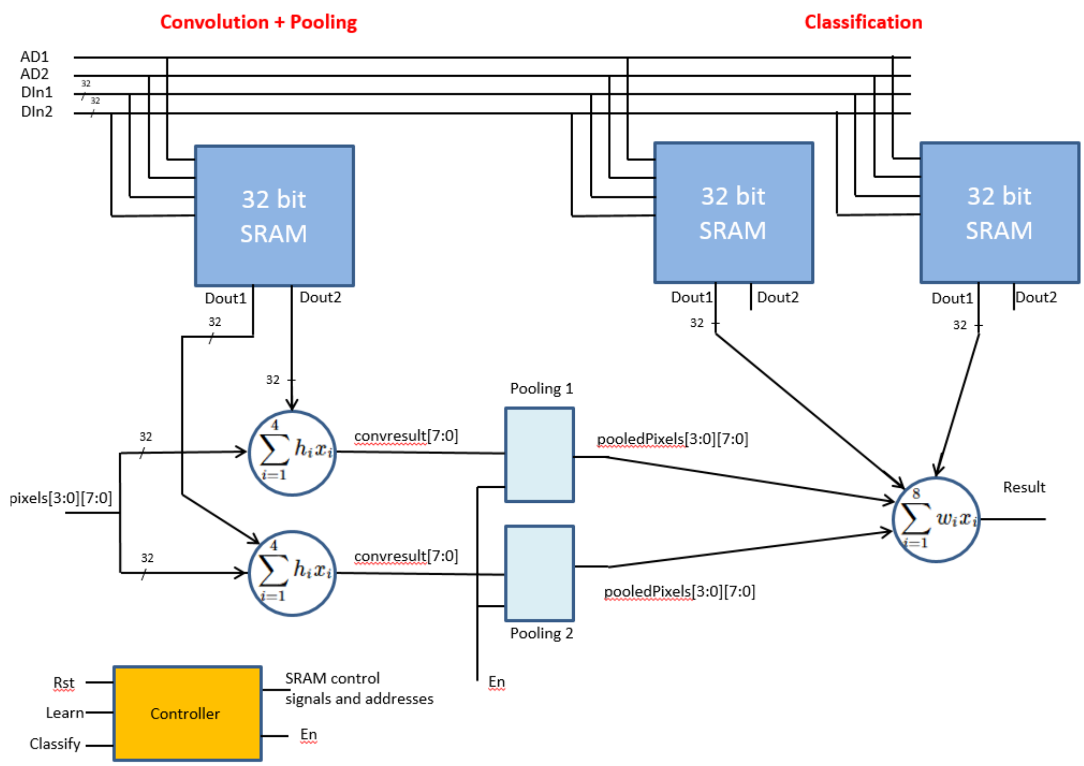

איור מס' 13 – הארכיטקטורה של מאיץ של מערכת לומדת

כפי שניתן לראות, המערכת מורכבת משלש יחידות SRAM, שני Convolution Neurons, שתי יחידות Pooling, Fully Connected Neuron אחד והבקר. הסבר מלא על התכנון מופיע בחוברת של ניסוי 98 אבל לצרכים של הניסוי הזה, אין צורך להבין את הפונקציונליות של המעגל.
לאחר תיאור ה- DUT נמשיך בהסבר על מנגנון נוסף של UVM, מנגנון ה- TLM-FIFO.

מנגנון ה- TLM-FIFO

קיימים מקרים רבים שיחידות מידע מועברות בין שני רכיבים. על מנת לאפשר לשני רכיבים לפעול בצורה בלתי תלויה, ניתן להעביר את יחידות המידע דרך רכיב FIFO. רכיב A יכול לשלוח יחידות מידע ללא קשר למצב של רכיב B. מצד שני רכיב B יוכל למשוך את היחידות בזמן שנוח לו ללא קשר ל- A.

איור מס' 14 : שימוש ב- FIFO

כפי שמתואר בקוד הבא רכיב A כותב transaction ל- FIFO באמצעות מתודת ה- put() השייכת ל- port שלו, ורכיב B מושך את transaction באמצעות מתודת ה- get() השייכת ל- export() שלו. ראה הסבר על TLM לעיל.

```
class my_env extends uvm_env;
  `uvm_component_utils (my_env)
```

```
  componentA compA;
  componentB compB;

  // Create the UVM TLM Fifo that can accept simple_packet
  uvm_tlm_fifo #(simple_packet)    tlm_fifo;

  function new (string name = "my_env", uvm_component parent = null);
    super.new (name, parent);
  endfunction

  virtual function void build_phase (uvm_phase phase);
    super.build_phase (phase);
    // Create an object of both components
    compA = componentA::type_id::create ("compA", this);
    compB = componentB::type_id::create ("compB", this);

    // Create a FIFO with depth 2
    tlm_fifo = new ("uvm_tlm_fifo", this, 2);
  endfunction

  // Connect the ports to the export of FIFO.
  virtual function void connect_phase (uvm_phase phase);
    compA.put_port.connect (tlm_fifo.put_export);
    compB.get_port.connect (tlm_fifo.get_export);
  endfunction

  // Display a message when the FIFO is full
  virtual task run_phase (uvm_phase phase);
    forever begin
      #10 if (tlm_fifo.is_full ())
          `uvm_info ("UVM_TLM_FIFO", "Fifo is now FULL !", UVM_MEDIUM)
    end
  endtask
endclass
```

קוד מס' 14 : קוד המציג חיבור TLM

אילוצים על ערכים מוגרלים

קיימות שיטות רבות לגרום לערכים מוגרלים לקיים אילוצים המוגדרים. נכיר מספר דרכים.

דוגמא 1 :

```
`define MAX_D 100
`define MIN_D 50
class Base;
        rand integer Var;
        constraint range { Var < MAX_D ; Var > MIN_D ;}
endclass
```

דוגמא 2 :

```
class set_mem;
```

```
        rand bit [0:2] Var;
        constraint range { !( Var inside {0,1,5,6});}
endclass
```

שאלה 1 : הסבר מה זה analysis_port ו- analysis_export וכיצד ניתן להשתמש בהם על מנת להעביר transactions. רשום משפטים טיפוסיים שדרושים למימוש העברת transactions מיחידה ליחידה.

שאלה 2 : הסבר את מנגנון ה- TLM_FIFO.

שאלה 3 : הסבר בקיצור את סוגי הכיסוי שמוזכרים במסמך זה.

שאלה 4 : מה חשוב לכסות במישוש של מכונת מצבים ?

שאלה 5 : מה המשמעות של ציון 100% עבור בדיקת כיסוי ?

שאלה 6 : הסבר את הקוד של דוגמא 1.

שאלה 7 : הסבר את הקוד של דוגמא 2.

שאלה 8 : בעזרת ההסבר ב:

http://www.testbench.in/CR_15_CONSTRAINT_EXPRESSION.html

הגדר משתנה Var מסוג integer אשר מקיים את הפילוג הבא כאשר מגרילים אותו :

var = 1 – 10% , var =2 – 20%, var = 3 – 30% , var = 4 –40%

להלן מימוש ה- transaction :

```
class NeuralNet_transaction extends uvm_sequence_item;
    rand logic [71:0] InputImage;
    logic [7:0] result;

    function new(string name = "");
        super.new(name);
    endfunction: new

    `uvm_object_utils_begin(NeuralNet_transaction)
        `uvm_field_int(InputImage, UVM_ALL_ON)
    `uvm_object_utils_end
endclass: NeuralNet_transaction
```

שאלה 9 : רשום משפט להוספה של constraint בשם c_InputImage למחלקה NeuralNet_transaction על מנת להגביל את הערכים המוגרלים ל-

'72h01ff01ff01ff01ff01,72'hff01ff01ff01ff01ff,72'h01ffffff01ffffff01,72'hffff01ff01ff01ffff

ביצוע ניסוי מס' 1

1. מקודד Hamming : סימולציות רגילות

עבור לספריה בשם HammingStart בעזרת :

cd HammingStart

בסעיף זה, תתבצע סימולציה של קוד verilog בעזרת ערכי כניסה שהוכנו באופן ידני בקובץ hamming_tb.v.

- רשום את hamming_tb.v כפי שהכנת בבית.

- הפעל את הסימולטור verilog (vcs) על מנת לבדוק את הנכונות הלוגית של המקודד hamming. hamming.v מכיל את תיאור ה- verilog של המקודד. הרץ :

vcs -R -gui -kdb -full64 -sverilog -debug_all hamming_a.v hamming_tb.v

- להצגת צורות הגל : סמן את היחידה hamming1 בחלון ה Hierarchy. לחץ על Crtl-4.
- הרצת הסימולציה : לחץ על חץ בצד שמאל

Q11 : הראה ששתי התוצאות הראשונות נכונות.

Q12 : צרף את צורות הגל לדו"ח.

- סגור את חלון הסימולציה עם File->Exit.

המשך הניסוי יעסוק במימוש סביבת אימות הכוללת :

- יצירה אוטומטית של כניסות
- הכרת מנגנון ה- factory
- תרגול phases
- הוספת מימוש reference
- הוספת יחידת scoreboard
- השוואת תוצאות ה- DUT עם ה- reference

2. סימולציות עם יצירה אוטומטית ורנדומלית של הכניסות

נתחיל עם המבנה הבסיסי ביותר של סביבת הווריפיקציה שממומש בקבצים :

hamming_sequencer.sv
hamming_driver.sv
hamming_monitor.sv
hamming_agent.sv
hamming_env.sv
hamming_test.sv

איחוד/קריאה של כל הקבצים תתבצע בעזרת קובץ:

hamming_pkg.sv

המימוש והמשק :

hamming. v
hamming_if.sv

וה- testbench ב :

hamming_tb_top.sv

שים לב שספרית העבודה HammingStart כבר מכילה את כל הקבצים שמתארים את סביבת הווריפקציה שבאיור 15.

פתח את הקבצים לקריאה וודא שהינך מבין את התוכן שלהם.

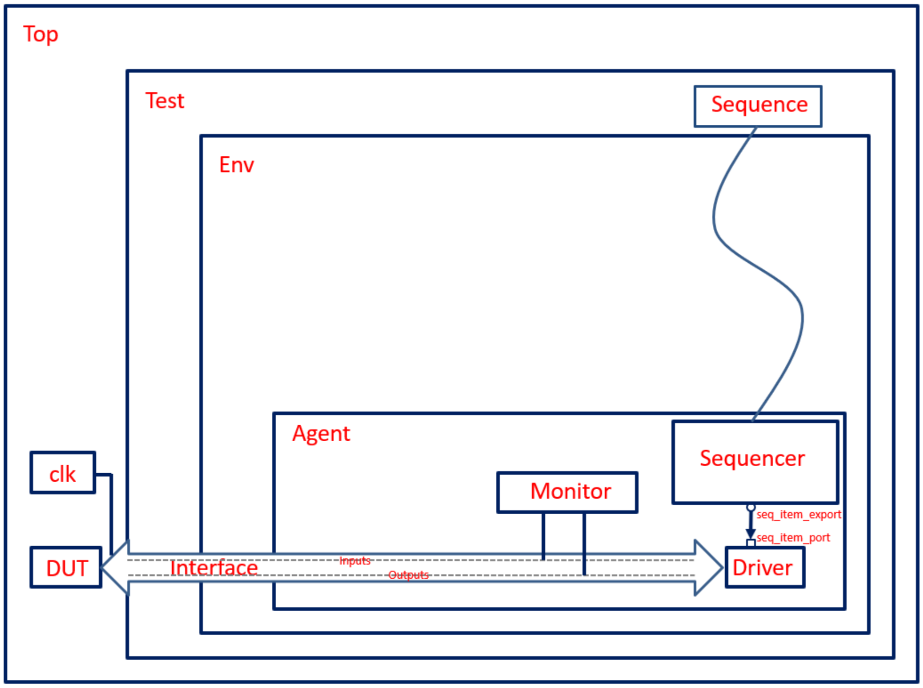

איור מס' 15 : סביבה ממומשת ב- HammingStart

לקומפילציה הרץ :

```
make
```

הפקודה :

```
make | grep "integral"
```

תציג רק את השורות עם x ו- z.

Q21 : הוסף פלט זה לדו"ח. כמה כניסות הוגרלו ?

הפעל את הסימולטור עם חלון גלים והוסף את האותות כפי שהוסבר בסעיף הקודם:

```
simv +UVM_TESTNAME=hamming_test   -gui
```

לחץ על ה- "+" שליד hamming_tb_top. בחר ב- dut(hamming) ולחץ על CNTR 4. יפתח חלון עבור הגלים.

הרצת הסימולציה : לחץ על חץ 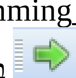 בצד שמאל.

Q22 : הוסף את חלון הגלים לדו"ח.

בחלון הסימולציה בצע File->Exit.

שנה את מספר הכניסות שמוגרלות ל- 20 והרץ את הסימולציה שוב בעזרת :

```
make | grep "integral"
```

Q23 : הסבר בדיוק כיצד עשית זאת ובאיזה קובץ. כמה כניסות הוגרלו ?

שנה את בדיקה כך שייווצרו כל 127 הכניסות האפשריות והרץ את הסימולציה שוב.

Q24 : הסבר בדיוק כיצד עשית זאת ובאיזה קובץ.

בעזרת הפונקציה :

```
$dist_uniform(seed,low,high);
```

למשל :

```
hm_tx.x = $dist_uniform(seed,0,127);
```

הגבל את הערכים המוגרלים להיות בין 30 ל- 100. שנה את מספר הכניסות המוגרלות ל- 20. הרץ את הסימולציה שוב הפעם בעזרת :

```
make | grep "integral"
```

על מנת לראות רק את הכניסות x.

Q25 : הסבר בדיוק כיצד עשית זאת ובאיזה קובץ והוסף את הכניסות המוגרלות לדו"ח.

3. בחירת מחלקה בעזרת ה- Factory

כאמור, מבנה הנתונים של ה- factory מאפשר קביעת שם ה- test בזמן קומפילציה ללא צורך בשינויים רבים בקוד.
עבור לספרית Factory בעזרת :

cd ../Factory

הרץ את הסימולציה בעזרת :

- make | grep UVM_INFO

Q31 : הוסף את השורות המודפסות לדו"ח. מאילו מחלקות מודפסות הודעות ה- HELLO ?
הוסף לקוד את השורה שהכנת שגורם ל- env.a1 להיות מסוג A_ovr. הרץ את ה- test בעזרת :

- make | grep UVM_INFO

Q32 : הוסף את השורות המודפסות לדו"ח. מאילו מחלקות מודפסות הודעות ה- HELLO ? הסבר האם אלו ההדפסות שציפת ?

הוסף לקוד את השורה שהכנת שגורם ל- env.a2 להיות מסוג A_override. הרץ את ה- test בעזרת :

- make | grep UVM_INFO

Q33 : הוסף את השורות המודפסות לדו"ח. מאילו מחלקות מודפסות הודעות ה- HELLO ? הסבר האם אלו ההדפסות שציפת ?
כעת נכיר שיטה נוספת לביצע override, הפעם בעזרת פקודת הקומפילציה ב- Makefile.
בטל את כל משפטי ה- override שהוספת. פתח את קובץ ה- Makefile. בשני שלבים, בצע את שני ה- overrides הנ"ל ע"י שינוי שורת ה- SIMV בהתאם לדוגמא :

```
SIMV = ./simv +UVM_VERBOSITY=$(UVM_VERBOSITY) \
   +UVM_TESTNAME=$(TEST) +UVM_TR_RECORD +UVM_LOG_RECORD \
   +uvm_set_inst_override=A,A_ovr,uvm_test_top.env.a1 \
   +verbose=1 +ntb_random_seed=244 -l vcs.log
```

הרץ שוב את הסימולציה כמו קודם.
Q34 : הוסף את ההדפסות הרלוונטיות לדו"ח. האם קיבלת מה שציפת? מה ההסבר לפלט שקיבלת ?
תקן את השורה שהוספת ל- makefile כך שיתבצע גם override של A ב- A_override עבור a2. **<u>הראה את התיקון למנחה.</u>**
הרץ את ה- test בעזרת :

- make | grep UVM_INFO

Q35 : הוסף את התיקון ל- makefile ואת ההדפסות הרלוונטיות לדו"ח. האם קיבלת מה שציפת? מה ההסבר לפלט שקיבלת הפעם ?
Q36 : סכם את השיטות לביצוע override שבוצעו בניסוי.

4. סדר ביצוע הפאזות

עבור לספרית HammingPhases בעזרת :

cd ../HammingPhases

הוסף משפט הדפסה לכל פאזה של כל מחלקה שמאפשרת לדעת איזו פאזה בדיוק הדפיסה את ההודעת. למשל :

`uvm_info("", "Connect_phase of hamming_env", UVM_MEDIUM);

יש להוסיף פקודת הדפסה גם ל- body() של ה- sequence. כמובן שיש לשנות את המילים Connect_phase למילים שישקפו את שם השיגרה שמדפיסה.
הרץ את הטסט בעזרת :

make

Q41 : הוסף לדו"ח את הפלט של כל משפטים שהדפסת שהוספת לקוד.
Q42 : לפי איזה סדר מבוצעות הפאזות של המחלקות השונות ?

Q43 : כמה פעמים מבוצעת כל פאזה ?

5. הוספת scoreboard ו- reference model לסביבה

המטרה של סעיף זה היא לעבור מהמבנה הקיים שאינו מכיל reference model ו- scoreboard (איור מס' 16) למבנה הכולל את שתי היחידות החדשות (איור מס' 17) :

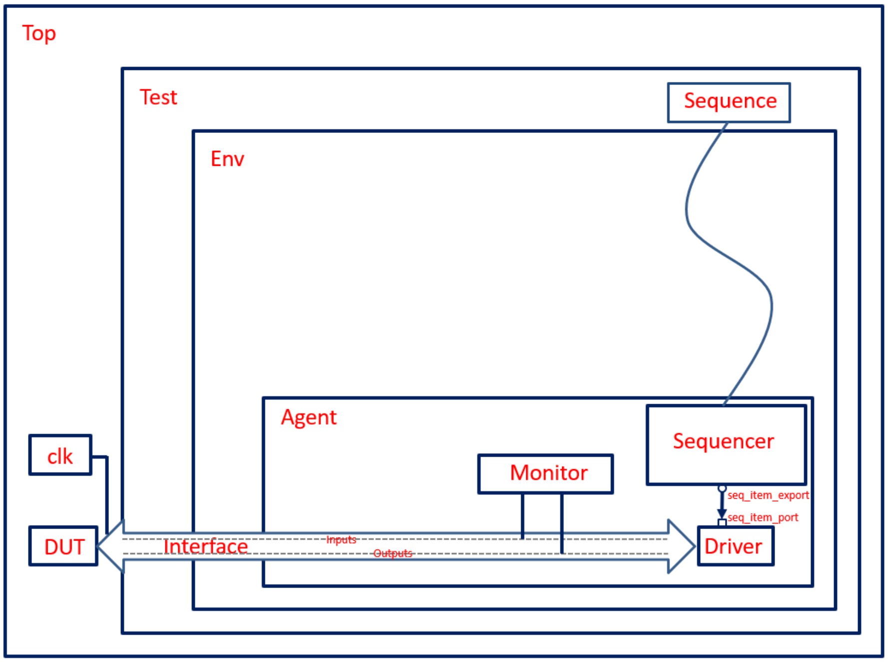

איור מס' 16 : סביבת האימות ללא reference model ו- scoreboard

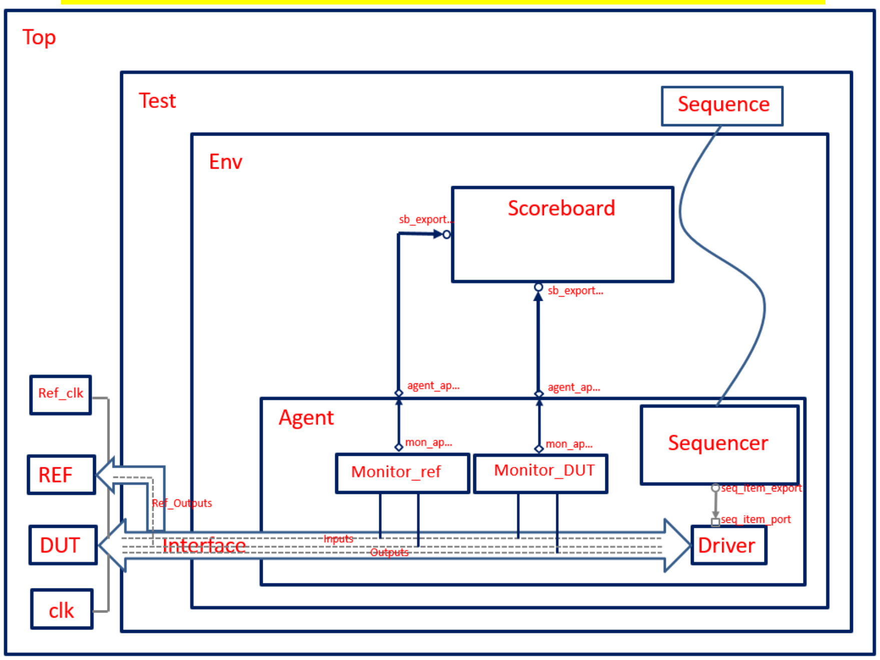

איור מס' 17 : סביבת האימות כולל reference model ו- scoreboard

הערה : הכניסות והיציאות מועברים באותו transaction דרך פורט אחד בלבד.

עבור לספרית HammingRef בעזרת :

cd ../HammingRef

בסעיף הזה נרצה להוסיף לסביבה שלנו reference model ונרצה להשוואות בין הפלט של ה- DUT לפלט את ה- reference model בעזרת מחלקה בשם scoreboard.

מימוש ה- reference model והממשק שלו מופעים בקבצים :

- hamming_ref.v
- hamming_ref_if.v

אם נשווה את האיור של סביבת הבדיקה ההתחלתית לאיור של הסביבה שיש לממש, אפשר לסכם שצריך לבצע את השינויים הבאים :

- hamming_tb_top: add reference module and ref_if. Define ref_clk
- hamming_monitor: add second monitor for reference model
- hamming_drive: drive must also drive reference model with new interface
- hamming _scoreboard: define this new class
- hamming _agent: add second monitor, scoreboard and communication channels between monitors and scoreboard.
- hamming_env: add scoreboard
- hamming_pkg: add - `include "hamming_scoreboard.sv"

תיקון hamming_tb_top.sv

- הוסף משפטי include עבור hamming_ref.v ו- hamming_ref_if.sv
- הוסף הצבה (instantiation) **ref_vif** של hamming_ref_if (הממשק) ו- ref_u1 של hamming_ref (מודל רפרנס) בדומה להצבות hamming.v ו- hamming_if.sv
- הוסף hamming_ref_if ל- factory בדומה ל- hamming_if
- הוסף הגדרה ואיתחול של שעון חדש הממשק (ref_vif.sig_clock)

תיקון hamming_monitor.sv

בצע את השינויים הבאים לקובץ זה :

- הוסף (מיד אחרי uvm_component_utils) הצהרה של analysis port שבאמצעותו יישלחו transactions ל- scoreboard

uvm_analysis_port#(hamming_transaction) mon_ap_dut;

- ל- build phase צור אובייקט מסוג זה בעזרת :

mon_ap_dut = new(.name("mon_ap_dut"), .parent(this));

- ב- run_phase מיד אחרי המשפטים :
  - hm_tx.z = vif.sig_z;
  - hm_tx.x = vif.sig_x;
- הוסף משפט כתיבה של ה- transaction לפורט אחרי דגימת הממשק :

mon_ap_dut.write(hm_tx);

- הוסף monitor נוסף בשם hamming_monitor_ref.
- ראשית, שכפל את כל שורות הקוד ועל העותק בצע את השינויים הנדרשים.
- שנה את hamming_monitor_dut ל- hamming_monitor_ref.
- שם הממשק החדש הוא hamming_ref_if.
- וודא שההצרה על הממשק פונה לממשק החדש.

virtual hamming_ref_if ref_vif;

- וודא שה- analysis_port הוא בעל שם חדש mon_ap_ref.
- וודא שהפניה ל- factory ב- build phase מתבצעת עם הממשק החדש

void'(uvm_resource_db#(virtual hamming_ref_if)::read_by_name (.scope("ifs"), .name("hamming_ref_if"), .val(ref_vif)));

- וודא שב- run phase הזנת הכניסות היא לממשק ה - reference ושעובדים עם השעון החדש.

תיקון hamming_driver.sv

- הוסף הצהרה של ref_vif מסוג hamming_ref_if
- צור אובייקט חדש (ב- build phase) מסוג hamming_ref_if בעזרת ה- factory
- הוסף משפט שמאפס את : ref_vif.sig_x
- הוסף משפט שמזין ערכים ל- ref_vif.sig_x

תיקון hamming_agent.sv

- באמצעות שני המשפטים הבאים, יש להצהיר על שני analysis ports על מנת לאפשר העברת transactions ל- scoreboard (אחרי uvm_component_utils):

```
uvm_analysis_port#(hamming_transaction) agent_ap_dut;
uvm_analysis_port#(hamming_transaction) agent_ap_ref;
```

- אחרי הצרת ה- hm_mon_dut, מופיע הצהרה של המשתנה hamming_monitor_ref מסוג hm_mon_ref
- אחרי משפט super.build_phase(phase), באמצעות שני המשפטים הבאים, יש להוסיף ל- build phase שני analysis ports על מנת לאפשר העברת transactions ל- scoreboard.

```
agent_ap_dut    = new(.name("agent_ap_dut"), .parent(this));
agent_ap_ref    = new(.name("agent_ap_ref"), .parent(this));
```

- חשוב : לאחר copy & paste של שתי השורות מקובץ ה- pdf לקובץ ה- linux עליך לוודא שההעתקה התבצעה בצורה נכונה. לעתים תו ה " בשתי השורות מועתק באופן שונה. אם זה המצב, נא לתקן את קובץ ה- linux בהתאם.
- בדומה ל- hm_mon_dut, צור אובייקט חדש (ב- build phase) מסוג hamming_monitor_ref בעזרת ה- factory
- באמצעות שני המשפטים הבאים, יש להוסיף ל- connect phase מחברים בין ה- export של ה- monitor ל- port של ה- agent.

```
hm_mon_dut.mon_ap_dut.connect(agent_ap_dut);
hm_mon_ref.mon_ap_ref.connect(agent_ap_ref);
```

שים לב שזה חיבור בין port ל- port ולא port ל- export. זה יבוא בהמשך.

תיקון hamming_env.sv

- אחרי משפט ה- "hamming_agent hm_agent", הוסף הצהרה של המשתנה hm_sb מסוג hamming_scoreboard
- בדומה ל- hm_agent, צור אובייקט hm_sb חדש (ב- build phase) מסוג hamming_scoreboard בעזרת ה- factory

```
hm_sb      = hamming_scoreboard::type_id::create(.name("hm_sb"), .parent(this));
```

- באמצעות שני המשפטים הבאים, יש להוסיף ל- connect phase חיבור בין ה- export של ה- agent ל- port של ה- scoreboard.

```
hm_agent.agent_ap_dut.connect(hm_sb.sb_export_dut);
hm_agent.agent_ap_ref.connect(hm_sb.sb_export_ref);
```

תיקון hamming_pkg.sv

- הוסף משפט include עבור hamming_scoreboard.sv (אחרי ה- agent).

יצירה של hamming_scoreboard.sv

Q51 : קובץ זה ניתן לכם מוכן. פתח את הקובץ ובעזרת איורים 14, 17 ו- 18, הסבר בקיצור את התוכן שלו. הסבר בקיצור את התפקיד של כל המתודות של המחלקה.

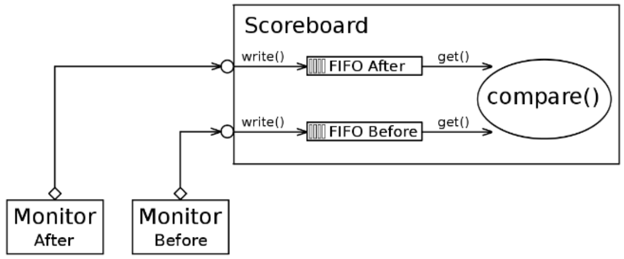

איור מס' 18 : חיבור ה- scoreboard ל- monitors

הערה : before מתייחס ל- DUT ו- after ל- reference_model.

- הרץ את הסימולציה עם :

- make

אם מופיעות הודעות שגיאה, עליך לתקן אותן. כעת הרץ שוב עם :

- make | grep Test

Q52 : האם ה- DUT מתנהג באופן זהה ל- reference model ?
Q53 : הוסף לדו"ח את ההדפסות שמראות שהתשובה לסעיף הקודם נכונה.

ביצוע ניסוי מס' 2

כאמור, רכיב ה- DUT עבור חלק זה של הניסוי הוא מימוש מאיץ של מערכת לומדת (בשם NeuralNet) הממומש בשפת Systemverilog. הגישה בחלק זה של הניסוי היא לספק את כל הקוד של ה- DUT וסביבת האימות. לא תמיד יסופק הקוד המלא. בכל סעיף יהיה צורך לזהות מה הבעיה ולהשלים את החסר בעזרת ההסברים שמופעים במסמך זה וכמובן במידת הצורך גם בעזרת המדריך. בצורה זאת ניתן יהיה להתמקד בסוגיות שונות של סביבת האימות. שים לב שמסופק גם reference model.

עבור לספרית ML_tlm. ספריה זאות מכילה את קבצי ה- DUT :

- cneuron.sv
- fcneuron.sv
- pooling.sv
- dpram32x32_cb.v
- NeuralNet_cont.sv
- NeuralNet.sv - top level module

מימוש ה- reference model :

- NeuralNet_Ref.sv

מימוש המימשקים ל- DUT ול- reference model :

- NeuralNet_if.sv
- NeuralNet_Ref_if.sv

מימוש כל קיבצי סביבת האימות :

- NeuralNet_sequencer.sv
- NeuralNet_driver.sv
- NeuralNet_monitor.sv
- NeuralNet_agent.sv
- NeuralNet_scoreboard.sv
- NeuralNet_env.sv
- NeuralNet_pkg.sv

- NeuralNet_test.sv
- NeuralNet_test_tb.sv

1. העברת מידע בעזרת Transaction Level Modeling Ports

המטרה של סעיף זה היא להתעמק בכל הנושא של העברת מידע מיחידה ליחידה. ה- monitor דוגם את המידע, אורז אותו ב- transaction ומעביר את ה- transaction ליתר היחידות.

- הרץ את הסימולציה באמצעות הפקודה :

make | grep -i Test

Q11 : האם ה- test עובר בהצלחה ?

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make

Q12 : דפדף בפלט של הריצה ובדוק את הערכים של Result של ה- DUT ושל ה- ref ? האם הם זהים ?

- שים לב שההדפסות של Result מתבצעות ב- monitor. פתח את הקובץ NeuralNet_monitor.sv.

Q13 : בדוק את לולאת ה- forever של NeuralNet_monitor_ref. השווה עם NeuralNet_monitor_dut. מה חסר ? מה מבצעות משפטים אלה ? תקן את הקובץ והרץ את make |grep Test . רשום את התיקון לדו"ח.

Q14 : האם ה- test עובר בהצלחה ?

- שים לב שהודעת הכישלון נפלטת מה- scoreboard:

- uvm_test_top.ml_env.ml_sb [compare] Test: Fail!

- פתח את הקובץ NeuralNet_scoreboard.sv. שים לב שקיימות יחידות בעלות שם xxx_dut שתפקידן לטפל ב- transactions שמקורם ב- dut. חייבות להיות יחידות דומות לטיפול ב- transactions שמקורם ב- ref model. הוסף לקובץ את כל היחידות החסרות. שים לב שה- scoreboard מבצע את שגרת ה- compare ופולט : Test: OK או Test: Fail.

Q15 : הסבר בצורה מפורטת את משמעות כל השורות שהוספת לקובץ. מה מבצעים משפטים אלה ?

- בצע

make |grep test

- ניתן לראות שהבדיקה כבר לא פולטת Test : OK או Test: Fail כמו קודם. המשמעות היא שעכשיו compare() אינה מתבצעת. הסיבה לכך היא שהקריאה מה- ref_fifo (שהוספנו) אינה מצליחה!.

Q16 : נסה להסביר מדוע. מיד נתעמק בנושא.

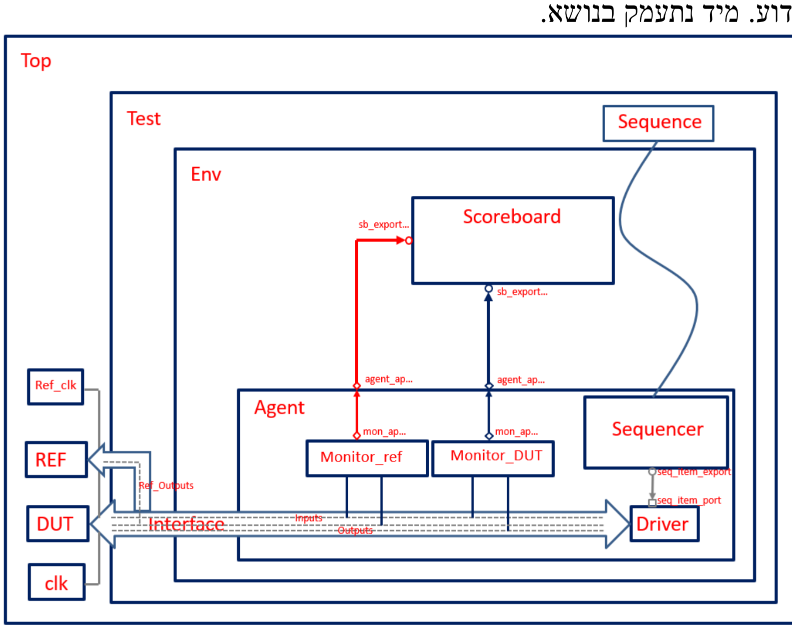

איור מס' 19

- בדוק את איור 19. מסתבר שכל היחידות שממשות את המסלול האדום גם חסרות. הוסף את היחידות החסרות ל- NeuralNet_env.sv ול- NeuralNet_agent.sv.

הערה : המסלול המקביל מה- DUT קיים. העזר בו על מנת לבנות את המסלול החסר.

Q17 : הסבר בצורה מפורטת את משמעות כל השורות שהוספת לשני הקובצים. מה מבצעים משפטים אלה ?

- הרץ את הסימולציה באמצעות הפקודה :

```
make | grep Test
```

Q18 : האם ה- test עובר בהצלחה ? הסבר את ה- Fails שמופיעים בהתחלה.

Q19 : סכם את המנגנון שבאמצעותו מעבירים את יציאות ה- DUT וה- reference model אל הפונקציה compare שב- scoreboard.

2. כיסוי הבדיקות Coverage

כאמור, coverage מהווה מדד של יכולת הבדיקות לעבור על כל הפונקציונליות של התכנון. בסעיף זה נכיר סוגים שונים של coverage. עבור לספרית ML_Cov בעזרת :

```
cd ../ML_Cov
```

כמו שבסעיף הקודם, מופיעים כאן כל קבצי המימוש וכל קבצי סביבת האימות.

כיסוי בעזרת הוראות קומפילציה

- הרץ את הסימולציה באמצעות הפקודה :

```
make
```

Q21 : תוצאות הכיסוי נשמרים בספריה בעלת שם עם סיומת vdb. האם קיימת ספריה בשם זה ?

- פתח את ה- Makefile והוסף את האופציות הבאות לפקודות הקומפילציה. יש לעשות זאת לקטע של ה- VCS ולמקם את השורות לפני השורה שמתחילה ב- $(UVM_HOME) :

```
-cm_cond allops+anywidth+event -cm_noconst\
-cm line+cond+fsm+branch+tgl -cm_dir ./coverage.vdb\
```

Q22 : הרץ את הפקודה vcs -help. הסבר כל אחת מהאופציות בשתי השורות הנ"ל.

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

```
make
```

Q23 : תוצאות הכיסוי נשמרים בספריה בעלת שם עם סיומת vdb. האם קיימת ספריה בשם זה ?

- על מנת לראות את תוצאות הכיסוי בצע :

```
urg -dir coverage.vdb
cd urgReport
firefox dashboard.html
```

- לחץ על modlist.

Q24 : הוסף לדו"ח את הטבלה שמסכמת את ה- coverage.

Q25 : עבור מכונת המצבים :

א. רשום את אחוז הכיסוי של השורות. רשום דוגמא של שורה שלא כוסתה.
ב. רשום את אחוז הכיסוי של התנאים. רשום דוגמא של תנאי שלא כוסה.
ג. רשום את אחוז הכיסוי של המצבים. רשום דוגמא של מצב שלא כוסה.
ד. רשום את אחוז הכיסוי של המעברים. רשום דוגמא של מעבר שלא כוסה.

- סגור chrome ובצע ".. cd" על מנת לחזור לספרית העבודה

הגדרת ספציפית של המעברים

לעתים המשתמש רוצה לבדוק רק מעברים מסוימים. במקרה כזה הוא יכול להגדיר לבד את המעברים שיש לכסות.

- פתח את הקובץ NeuralNet_cont.sv והוסף לו את השורות הבאות בשורה 26:

```
covergroup st_cg @ (posedge clk);
 STATE_TRANSITIONS : coverpoint CUR_ST  // WORKING
}
   bins S0_S0 = (Idle_st => Idle_st);
   bins S0_S1 = (Idle_st => Learn_st);
   bins S0_S2 = (Idle_st => Classify_st);
   bins S1_S1 = (Learn_st => Learn_st);
   bins S1_S0 = (Learn_st => Idle_st);
   bins S1_S2 = (Learn_st => Classify_st);
   bins S2_S2 = (Classify_st => Learn_st);
   bins S2_S0 = (Classify_st => Idle_st);
   bins S2_S1 = (Classify_st => Learn_st);
   bins S2_S1_S0 = (Classify_st => Learn_st=>Idle_st);
{
endgroup

covergroup s_cg @ (posedge clk);
 STATES : coverpoint CUR_ST  // WORKING
}
   bins ST0 = {Idle_st};
   bins ST1 = {Learn_st};
   bins ST2 = {Classify_st};
{
endgroup

st_cg stcg;
s_cg scg;

  initial begin
     scg = new;
     stcg = new;
  end
```

Q26 : הסבר בקיצור את השורות שנוספו. **<u>קרא למנחה והסבר לו את השורות שהוספת.</u>**

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

```
make
```

- על מנת לראות את תוצאות הכיסוי בצע :

```
urg -dir coverage.vdb
cd urgReport
firefox dashboard.html
```

- לחץ על groups. כאן ניתן לראות את סיכום תוצאות הכיסוי עבור ה- groups שהגדרנו.

Q27 : עבור מכונת המצבים :

א. רשום את אחוז הכיסוי של המצבים. רשום דוגמא של מצב שלא כוסה.
ב. רשום את אחוז הכיסוי של המעברים. רשום דוגמא של מעבר שלא כוסה.
ג. כמה פעמים כוסה המעבר S2_S1_S0. מדוע ?

על מנת לענות על שאלה זאת נעזר בצורות הגל. ראשית סגור chrome ובצע ".. cd" על מנת לחזור לספרית העבודה.
פתח את ה- Makefile ושנה את השורה:
$(SIMV) ל :

```
 $(SIMV)  -gui
```

ד. כעת הרץ make.

בחלון שנפתח, לחץ על ה- + שליד NeuralNet_tb_uvm. לחץ על ה- + שליד dut. לחץ פעמיים על U1 (NeuralNet_cont).

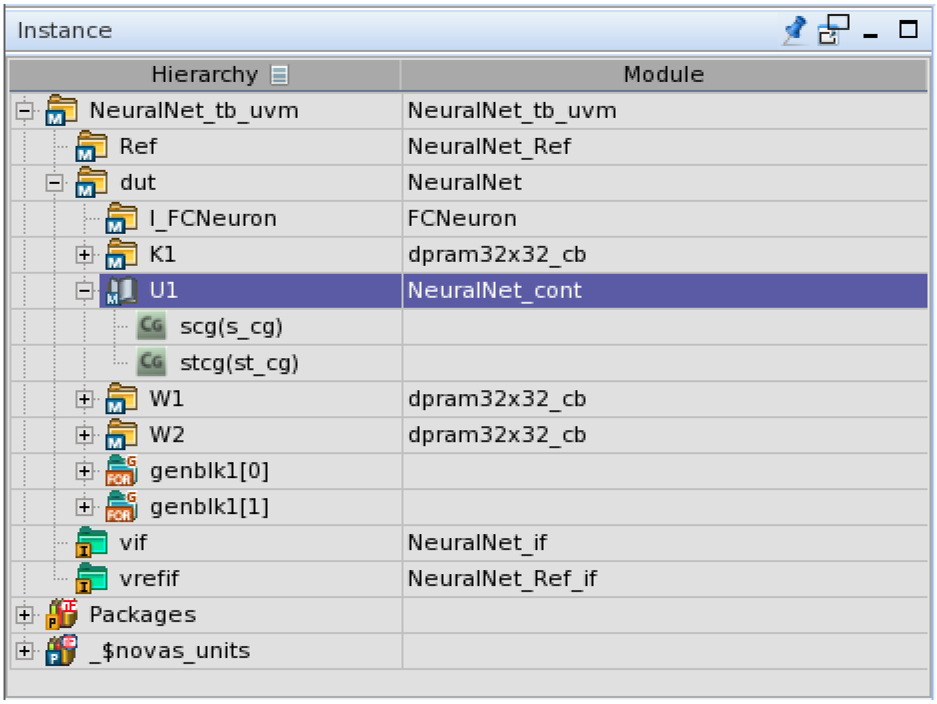

בחלון שליד סמן את אות - clk :

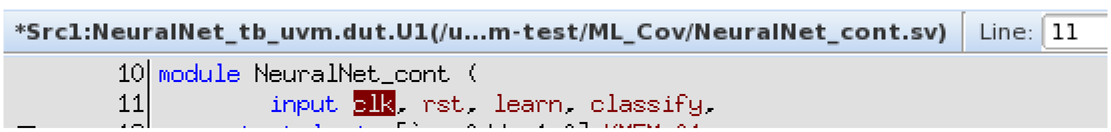

לחץ על הכפתור הימני של העכבר ובחר ב : Add To Waveform->New Waveform

כעת בחר ב- CUR_ST[1:0] :

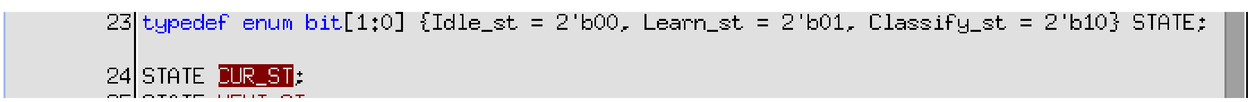

לחץ על הכפתור הימני של העכבר ולחץ: CTRL 4

לחץ על להרצת הסימולציה. בחלון הגלים, לחץ על View->Zoom->Zoom Full. בדוק כיצד משתנים המצבים באות CUR_ST[1:0]. לאחר שענית על שאלה ג' החזר את ה- Makefile למצבו הקודם (ללא gui-) ובצע את הפעולות הבאות בקובץ NeuralNet_cont.sv:

- שנה את ה- group כך שיתבצע כיסוי גם של : S0_S1_S2 ושל S0_S2_S1 ו- S0_S1_S1_S2.
- בקובץ NeuralNet_sequencer.sv הגדל את מספר ה- transactions שנוצרים ל- 20.
- **<u>הראה את השינויים למנחה!</u>**
- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make

- פתח את התוצאות כפי שהוסבר לעיל.

Q28 : עבור מכונת המצבים :

א. כמה פעמים כוסו המעברים S2_S1_S0, S0_S1_S2 , S0_S2_S1 ו- S0_S1_S1_S2 ? מדוע ?

3. יצירת כניסות אקראיות עם אילוצים

בסעיף זה אנו נראה כיצד ניתן לקבוע אילוצים על מנת להגביל את הערכים של הכניסות שמוגרלות בזמן יצירת ה-sequence.

עבור לתיקיה : ML_Constr

cd ../ML_Constr

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make | grep InputImage

Q31 : הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage.

- הוסף constraint בשם c_InputImage למחלקה NeuralNet_transaction על מנת להגביל את הערכים המוגרלים ל-

'72h01ff01ff01ff01ff01,72'hff01ff01ff01ff01ff,72'h01ffffff01ffffff01,72'hffff01ff01ff01ffff

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make | grep InputImage

Q32 : הוסף לדו"ח את הקוד שרשמת. הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage.

- הוסף constraint נוסף למחלקה NeuralNet_transaction על מנת להגביל את הערכים המוגרלים רק ל- '72h01ff01ff01ff01ff01,72'hff01ff01ff01ff01ff

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make | grep InputImage

Q33 : הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage.

- הפעם, ב - task body של – NeuralNet_sequence הוסף אילוץ למשפט :

- if (!ml_pkt.randomize()) `uvm_error("USER_DEFINED_FLAG", "This is a randomize error")

- שמגביל את הערכים המוגרלים למספרים זוגיים.
- שים לב שהוספת האילוץ מתבצע באופן הבא :

- if (!ml_pkt.randomize() with { ml_pkt.InputImage == משהו; }) ....

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make | grep InputImage

Q34 : הוסף לדו"ח את השינויים בקוד שרשמת. הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage. האם המערכת הצליחה להגריל ערכים ל- InputImage שעומדים באילוצים ? מדוע לא ? אם אינך בטוח בתשובה ניתן להעזר בקימפול מחדש אבל הפעם רק עם :

make

נטרל את האילוצים שבמחלקה NeuralNet_transaction והרץ שוב את :

make | grep InputImage

Q35 : הוסף לדו"ח את השינויים בקוד שרשמת. האם הפעם הוגרלו ערכים שעומדים באילוצים ? הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage.

- שנה constraint זה כך הערכים המוגרלים יסתיימו ב- ff. הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make | grep InputImage

Q36 : הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage.

- הוסף למחלקה NeuralNet_transaction הגדרת של משתנה אקראי נוסף :

rand logic [71:0] InputImage2;

- הוסף ל –

- `uvm_object_utils_begin

- את השורה :

- `uvm_field_int(InputImage2, UVM_ALL_ON)

- חזור למצב שיש רק אילוץ בודד שמגביל את הערכים המוגרלים ל-

'72h01ff01ff01ff01ff01,72'hff01ff01ff01ff01ff,72'h01fffff01fffff01,72'hffff01ff01ff01ffff

- הוסף ל- InputImage2 אילוץ נוסף **סטטי**, זהה לקודם אבל בעל שם שונה :

static constraint c_InputImage2 { InputImage2 inside {72'h01ff01ff01ff01ff01 …..

- הוסף הצהרה של אובייקט חדש ml_pkt2 :
- NeuralNet_transaction ml_pkt, **ml_pkt2**;
- צור אובייקט נוסף בשם ml_pkt2 :

ml_pkt2 = NeuralNet_transaction::type_id::create(.name("ml_pkt2"), .contxt(get_full_name()));

- הוסף משפט הגרלה ל – ml_pkt2

- if (!ml_pkt2.randomize()) `uvm_error("USER_DEFINED_FLAG", "This is a randomize error")

הוסף פקודות הדפסה של ImageInput ו- ImageInput2 עבור שני האובייקטים :

$display ("ml_pkt InputImage=%h", ml_pkt.InputImage);
$display ("ml_pkt InputImage2=%h", ml_pkt.InputImage2);

$display ("ml_pkt2 InputImage=%h", ml_pkt2.InputImage);
$display ("ml_pkt2 InputImage2=%h", ml_pkt2.InputImage2);

- הרץ את הסימולציה שוב באמצעות הפקודה :

make | grep InputImage

Q37 : הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage ו- ImageInput2 עבור ml_pk1 ו- mk_pkt2.
הסבר את התוצאות. האם ml_pk1 ו- mk_pkt2 מקיימים את האילוצים ?

- עבור האובייקט ml_pkt2 בלבד (לפני start_item) נבטל את השפעת שני האילוצים בעזרת המשפטים:

ml_pkt2.c_InputImage.constraint_mode(0);
ml_pkt2.c_InputImage2.constraint_mode(0);

Q38 : הוסף לדו"ח את כל הערכים שהוגרלו עבור InputImage ו- ImageInput2 עבור ml_pk1 ו- mk_pkt2.
הסבר את התוצאות. האם ml_pk1 ו- mk_pkt2 מקיימים את האילוצים ?

הסבר תוצאות אלו למנחה!